

DJURGÅRDAREN

Nr 2 1985 * medlemstidning för Djurgårdens IF

UPPÅT MOT ALLSVENSKAN!

**UFFE
FÄKT-
MÄSTARE**

**MONICAS
HISTORISKA
MÅL**

**BANDYN
MOT NYA
ISTIDER**

DET GÄLLER ATT SKAPA TRYCK!

Likadant i alla lagsporter. Det gäller att ligga i och hänga på. Skapa tryck och bädda för chanser. Coacha, forechecka, markera ut och finnas på rätt plats i rätt tid. Springa i luckor. Hålla sig till taktiken och spela utan boll. Vänta, rusa. Vänta, rusa.

Massor med skitjobb. Det mesta märks inte. Ett och annat solonummer, en och annan tunnel, men mest slit på mittfältet. Match efter match. Men så kommer avsluten.

Bollen i mål. Segrarna. Då leker livet, solen skiner och bollen är rund.

DET ÄR TRYCKET SOM GER RESULTAT

Det är med trycksaksproduktion som med bollsporter. Ett lagjobb. SILK-O-SCREEN OFFSET AB är som DJURGÅRDEN – ett bra lag. Vi spelar bara i en annan liga. Där det gäller att leverera snygga jobb, på rätt plats i rätt tid. Därför trycker vi ständigt på. Går på offensiven, kollar bakåt, levererar precisa passningar och snygga avslut.

Men så hänger vi också med. Ständigt på övre halvan, oftast i slutspel. Många segrar. Med våra broschyrer, dekaler, skyltar, affischer och stortavlor. Färgstarkt, proffsigt, med en och annan egen specialare, som bara vi är bra på. Satsa på säkra vinnare. På DJURGÅRDEN – och på

SILK-O-SCREEN OFFSET AB

Winqvist väg 18, Spånga. 08/760 00 50

Officiell tidskrift
för
Djurgårdens Idrottsförening,
Stockholm

Ansvarig utgivare:
Berth Sundin 08-758 75 74

Chefredaktör:
Olle Larsson, 08-31 87 30
Box 21072
100 31 Stockholm 21

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, 08-788 66 52
Berndt Banfors, 08-743 28 84
Henrik Bromfält, 08-742 92 56
Ralf Gustavsson 08-788 60 00
Olle Larsson, 08-31 87 30
Gertrud Olsson 08-48 11 44

Djurgårdens Idrottsförenings kansli,
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel 08-14 37 95
(10.00 - 12.00)

Postgiro:
50 53 22-8

Annonser:
Kontaktman: Olle Larsson, 08-31 87 30

Redaktionsrådet vill påpeka att åsikter i artiklar och reportage inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, behöver vara Djurgårdens Idrottsförenings eller dess sektioners officiella uppfattning.

Införda annonsers innehåll och budskap står helt för respektive annonsörs räkning.

UTGIVNINGSPLAN 1985

Nr	Manusstopp	Utkommer
1-85	4/2 -85	11/3 - 15/3
2-85	6/5 -85	17/6 - 21/6
3-85	19/8 -85	30/9 - 4/10
4-85	21/10-85	2/12 - 6/12

Adressändring måste göras skriftligt minst 3 veckor i förväg under adress:
Djurgårdens IF, Klocktornet, Stadion,
114 33 STOCKHOLM.

AB Trycksaker, Norrköping 1985

DJURGÅRDAREN

Plus minus noll 1984

Ekonomiskt innebar 1984 att föreningens ekonomi varken förbättrades eller försämrades. Trots en minskning av intäkterna med 3 miljoner, där matchintäkterna från biljetter, matchprogram och reklam svarar för hälften av bortfallet, så kunde verksamheten balanseras genom en reduktion av kostnaderna med ca 3 miljoner.

1985 blir bättre

Tack vare ishockeyn och genom ytterligare kostnadsjakt förväntas 1985 ge ett bättre resultat jämfört med 1984. Och det behövs eftersom målsättningen är att föreningens totala skulder på 2 miljoner kronor skall bort.

För att bli skuldfria måste tre delmål uppfyllas:

- Fotbollen åter till allsvenskan
- Ishockeyn måste nå slutspelet
- Antalet medlemmar måste ökas

En oroande faktor är att intäkterna från bingo och lotterier minskar. Det är tyvärr så att även en förening av Djurgårdens omfattning är beroende av bingoinkter. Dessa intäkter som uppgick till 1,2 miljoner 1984 är större än de anslag som erhålls från stat och kommun för ungdomsverksamheten.

Ytterligare reklamintäkter 1986?

En viss ljusning skymtar för 1986 då försäljningen av de fasta reklamplatserna på Stockholms Stadion förhoppningsvis överföres på Djurgårdens IF. Detta skulle kunna ge ytterligare reklamintäkter speciellt som ett liknande arrangemang skett på Isstadion där vår ishockeysektion är involverad.

Det skulle kunna bli ännu bättre

Idag tar Stockholms kommun en stor del av biljettintäkterna i planhyra. Ishockeyn betalar mer i planhyra än vad föreningen totalt får tillbaka i form av aktivitetsbidrag. Kommunen tjänar således pengar på Djurgårdens IF.

Om en sådan här beskattning måste ske, vore det då inte rättvisare att den görs på föreningens totala resultat? Precis som i ett företag. Tänk om Volvo skulle beskattas för personbilsförsäljningen när den går bra oavsett om övriga delen av Volvos verksamhet går med förlust.

Kan vi hoppas på en generösare syn från kommunens sida så att vi får behålla en större del av de pengar vi själva spelar in?

Dessa pengar skulle användas till ungdomsverksamheten. På så sätt skulle fler ungdomar kunna beredas plats i alla de sektioner som få klubbar förutom Djurgården kan erbjuda.

Berth Sundin
ordförande i Djurgårdens IF:s överstyrelse

Många *getingar* och *plus* till Djurgårdens fem VM-spelare

Håkan Södergren korad till årets bästa hockeylirare inom Djurgården erhåller här beviset och priset av Lars-Gunnar Björklund.

Den var inte nådig – Presskritiken

Ishockey-VM gav som bekant blandade känslor. Många kritiska kommentarer har fallts över ledning och spelare under och efter turneringen.

Näst intill landssorg proklamerades när den ena förlusten efter den andra radades upp. Hur många TV-apparater som fick sätta livet till efter omilda behandlingar av besvikna TV-tittare, har icke bekräftats. Men säkerligen var det åtskilliga.

Bitska sportskribenter dödförklarade spelare och omyndigförklarade ledare på löpande band. Man skämdes och var oförstående till vad som hände på rinkens och det som presterades av de svenska "kronorna".

Ja, tänk vad det kan svänga mellan "getingstick" och plusvarianter. Mellan medgång och motgång. Leif Boork, vår tidigare medarbetare och hockeytränare har verkligen fått utstå det mesta av vad som kan bjudas från yrkesgruppen sportjournalister. Från helgonförklarad och obestridligt geni ena månaden till total odugling eller i varje fall omöjlig samarbetspartner nästa månad.

Men sådan är den, den värld som dessa sportens ledarprofiler tvingas leva i.

Men de våra fick för det mesta godkänt

Förutom ex-djurgårdaren Boork fanns ytterligare fem djurgårdsspelare med i VM-dansen. Vid en efterhandsgranskning kan man konstatera att de våra fick hyggliga betyg. I varje fall om de två stora "kvällsdrakarna" skall anses som rättmätiga bedömare av insatserna.

Rolf "Riddarn" Riddervall var den enda av spelarna som fick betyget "mycket bra" i två av förlustmatcherna. När han väl fick vara på isen så visade han således formen och förmågan denne vår säkre burväktare.

Men även de övriga fyra utespelarna klarade sig relativt hyggligt i skärselden. Michael Thelvé gjorde ingen plattmatch och fick också godkänt med råge i de flesta matcherna.

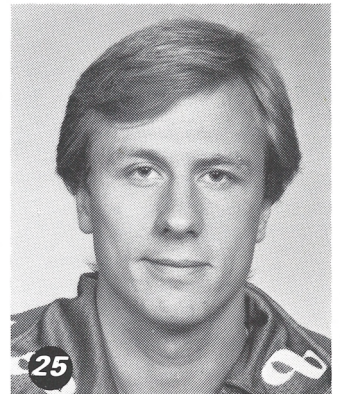
Håkan Södergren, Jens Öhling och Tommy Albelin tillhörde samtliga de strävsamma slitvargarna som trots allt lyckades hålla spelet uppe när det tog emot som värst.

Nu laddar dom och övriga Djurgårdsspelare för en ny framgångsrik elitseriesäsong. Och därefter följer ett nytt VM, där vi säkerligen kan räkna med andra takter från de svenska iskrigarna.

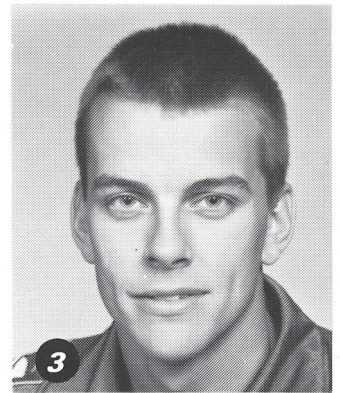
Olle Larsson

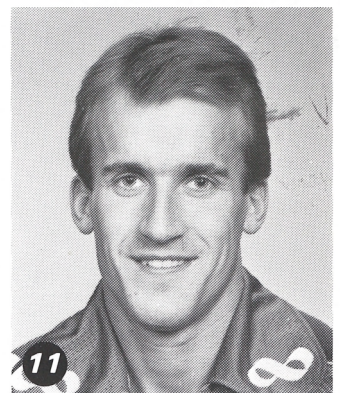
ROLF RIDDERWALL

MICHAEL THELVEN

TOMMY ALBELIN

JENS ÖHLING

Djurgårdens Idrottsförenings årsmöte 1985 hölls den 6 maj på Komediteatern vid Gröna Lund.

Det var Gröna Lund-chefen och vice ordföranden i Djurgården, John Lindgren Jr, som var vänlig att låna ut lokalen, vilket medförde att vi för första gången på mycket länge kunde hålla föreningens årsmöte på klassisk Djurgårdsmark.

Einar Wikberg – ny skattmästare

Som vanligt var det Birger "Farsan" Sandberg som på sedvanligt skickligt sätt ledde årsmötesförhandlingarna. Ett årsmöte som för övrigt inte innehöll några sensationer.

Så gott som hela styrelsen omvaldes. Det var endast Jan Olov Nilsson från handbollssektionen som avböjt omval. Vidare har ju "gamle" skattmästaren Reine Gustavsson övergått till ordförandeskapet i fotbollssektionen, varför en ersättare på den posten måste väljas.

Till ny skattmästare valdes Einar Wikberg, i det civila ekonomichef på Interfloar. Einar är välkänd i Djurgårdskretsar eftersom han tidigare varit anställd på föreningens huvudkansli.

Som ersättare till Jan Olov Nilsson valdes Bert Niska som är ordförande i bandysektionen.

Efter årsmötet och efterföljande konstituerande sammanträde har DIF:s huvudstyrelse följande sammansättning och ledamöter:

Ordförande	Berth Sundin
vice ordf.	John Lindgren Jr
sekreterare	Henrik Bromfält
skattm.	Einar Wikberg
Ledamöter	Bengt Broberg (ishockey)
	Reine Gustavsson (fotboll)
	Bert Niska (bandy)
	Jan Peder Norstedt (cykel)
	Anders Reistam
	Owe Svensson
	P O Wester

Årsmötesförhandlingar på klassisk Djurgårdsmark

En bra idrottsförening blir bättre..

Från underskott till vinst

Vid föregående årsmöte redovisades en förlust på ca 210.000 kronor. Denna förlust har man under 1984 lyckats vända till en vinst uppgående till ca 20.000 kronor. Ett överskott som i och för sig inte är imponerande när man tänker på att föreningen totalt omsätter drygt 14 miljoner kronor.

Vi får nu bara hoppas att trenden står sig och att resultatet blir ännu bättre under 1985. Marginalerna är ju mycket små och sådana saker som några slutspelsmatcher i ishockey är skillnaden mellan en vinst och en stor förlust.

Ishockeyn och SM-slutspelet

Liksom förra året är det främst ishockeysektionen som bidragit till att resultatet blivit positivt. Tack vare slutspelsmatcherna kunde man redovisa ca 500.000 kronor i vinst. Överstyrelsen fick också ett överskott på ca 350.000 kronor.

Tyvärr så drabbades fotbollssektionen återigen av ett kraftigt underskott. Ett underskott som 1984 uppgick till ca 860.000 kronor. Orsaken står i första hand att finna i detta att laget håller till i div II. De övriga sektionerna gick i stort plus minus noll.

Musical som avslutning

Efter mötet erbjöds de församlade att gratis få se generalrepetitionen av musicalen "Tuffa Viktor" som skulle ha premiär några dagar senare. Det var en kul överraskning för mötesdeltagarna, så när ordförandeklubban föll och stora DIF-märket på scendraperiet plockats bort, så stannade de flesta årsmötesdeltagarna kvar och blandade sig med den övriga publiken som strömmade in i salongen. Stig Grybe och Anna Sundqvist spelade huvudrollerna i en bra och rolig föreställning som uppskattades av de församlade.

Henrik

TVÅ NYA ANSIKTEN I ÖS

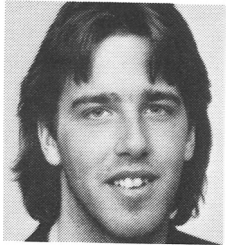
Einar Wikberg
skattmästare

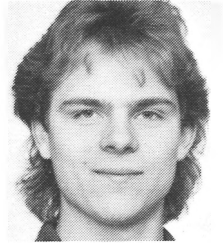
Bert Niska
bandy

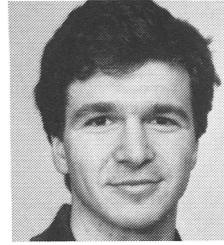
FOTBOLLENS A-TRUPP 1985

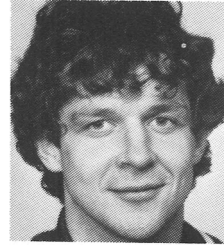
1. Joakim Sjöström, 20
3:e A-lagssäsongen
Egen produkt.
14 J-landskamper

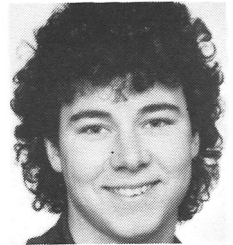
2. Kenneth Johansson, 21
2:a A-lagssäsongen
Egen produkt.

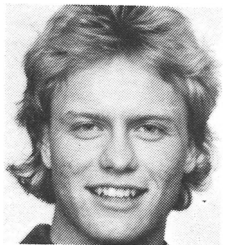
3. Lennart Lundin, 25
3:e A-lagssäsongen
Från BK Vargarna.
5 J-landskamper.

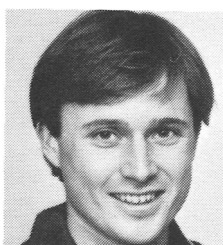
4. Ulf Lundberg, 29
5:e A-lagssäsongen
Från IFK Sundsvall
1 A-landskamp.

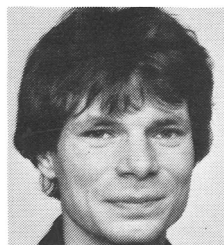
5. Stefan Rehn, 18
2:a A-lagssäsongen
Egen produkt.
1 J-landskamper

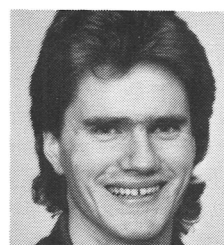
6. Leif Nilsson, 21
2:a A-lagssäsongen
Från Hudiksvalls ABK

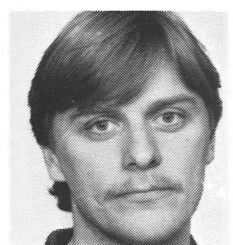
7. Stefan Svensson, 26
3:e A-lagssäsongen
Från IFK Västerås
2 J-landskamper

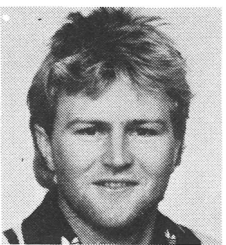
8. Svante Mjörne, 26
3:e A-lagssäsongen
Från Essinge IK

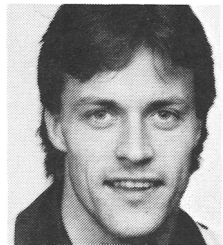
9. Mats Jansson, 23
5:e A-lagssäsongen
Egen produkt
4 J-landskamper

10. Lars Sandberg, 27
6:e A-lagssäsongen
Från IF Brommapojkarna

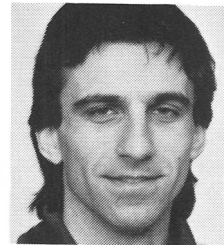
11. Per Eriksson, 22
2:a A-lagssäsongen
Från Enköpings SK

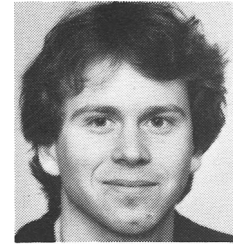
12. Stefan Rexin, 27
Ny från Nyköpings BIS

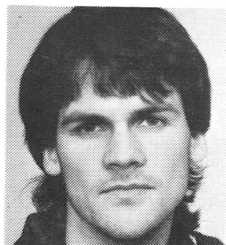
13. Roger Casslind, 26
6:e A-lagssäsongen
Egen produkt

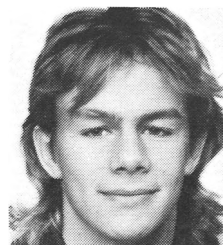
14. Vito Knezevic, 28
8:e A-lagssäsongen
Från Norrby IF
4 U-landskamper
8 J-landskamper

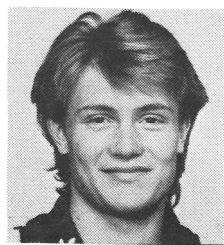
15. Leif Lövegaard, 21
3:e A-lagssäsongen
Från IFK Österåker

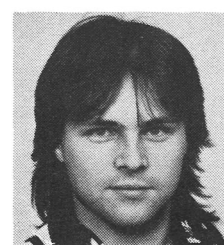
16. Jonny Wendt, 19
1:a A-lagssäsongen
Egen produkt.

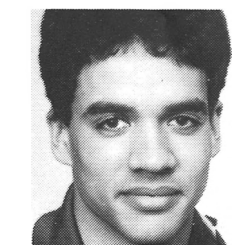
17. Anders Byrén, 19
Ny från Sundbybergs IK
2 J-landskamper
4 P-landskamper

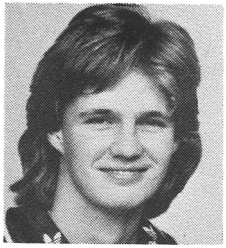
18. Johan Westman, 19
1:a A-lagssäsongen
Egen produkt.

19. Branco Marcovic, 20
2:a A-lagssäsongen
Från AIK

20. Glenn Myrthil, 20
2:a A-lagssäsongen
Från Bromstens IK

21. Björn Schönbeck, 18
1:a A-lagssäsongen
Från IFK Lidingsö

Björn Westerberg
Tränare

Gösta "Knivsta" Sandberg
Lagledare

Jan Ewe Jönsson
Bitr tränare

Roger Johansson
Massör

TACK LASSE!!!

Har Du hört talas om "Lasse dribbler"? Om inte, så skall vi berätta historien om honom.

Blott 6 år gammal debuterade Lars "Lasse dribbler" Stenbäck i Djurgårdströjan som högerytter i Djurgårdens 53:or. Lasse var 3 år yngre än sina lagkompisar som bl.a bestod av Mats Waltin. Ledare för laget var Mats far Sten Waltin. Vad Lasse tyckte bäst om var att "tunnla" sina motståndare och efter varje "tunnel" blåste han upp en bubbla av tuggummit som han alltid tuggade på. Efter en match hade Lasse ansiktet fullt av klabbigt tuggummi.

Som pojklagsspelare var Lasse S:t Erikscupens skräck för motståndarlag. Ofta dribblade Lasse bort hela laget innan han avslutade med målskott. Något äldre anlitas Lasse tillsammans med bäste kompis Pierre Febvrell i det äldre 55-laget och som A-pojke i juniorlaget. Som junior vann Lasse tillsammans med övriga i 56-laget Junior-SM 1974. I finalen betvingades AIK med 3-1 efter förlängning.

Mellansvenska juniorcupen vann laget också efter finalseger mot Gefle IF med 3-1. Bäst på plan var Lasse Stenbäck. En poäng med segern i Mellansvenska juniorcupen var semifinalen mot Brage. Brage räknades inför matchen som starkast i landet jämte Djurgården. Brages lag bestod till större delen av dagens allsvenskar (Thomas Nilsson, Roger Hansson, Göran Arnberg m fl).

I halvtid efter 35 spelade minuter drog sig Brage undan med en 2-0-ledning. Tränaren Ulf Lyfors skällde ut sina spelare i halvtid. Detta tände laget till ett ordentligt fyrverkeri, hela 8 mål tillverkades på de återstående 35 minuterna. Brage som inte fick delta i Allsvenska juniorcupen fick även de konstatera att Djurgården var bäst.

Det blev segrar i Allsvenska ungdomsserien, Allsvenska juniorcupen och Mellansvenska juniorcupen.

- Djurgårdens bästa juniorlag genom tiderna, löd "Farsan" Sandbergs omdöme efter finalsegern i Allsvenska juniorcupen.

Lasse Stenbäck bland talanger i sin favoritmiljö ute på Barnens Ö. Helt uteslutet är det inte att Lasse dyker upp därute även i år.

Debuten i allsvenskan skedde den 21 september 1975 mot Örgryte IS på Ullevi. Matchen slutade 0-0 och gick inte till historien. Först säsongen 1977 lyckades Lasse bli bofast i A-laget. Första A-lagsmålet gjorde Lasse mot BK Derby på Station en majkväll 1977. Någon större målskytt har Lasse aldrig varit, 5 allsvenska mål producerade han på 123 matcher i allsvenskan. Bättre blev det under division 2-spelet, 11 mål på 69 serie- och kvalmatcher. Totalt blev det 192 framträdanden i seriesammanhang för Lasse i Djurgårdströjan.

Skador har Lasse i stort sett varit förskonad ifrån under sin karriär. Enda skadan var när Lasse trampade på en glasbit i omklädningsrummet efter ett derby mot Hammarby 1978.

Tråkigt nog spolierades resten av säsongen för den då landslagsaktuella Stenbäck.

Lasses stora passion utanför planen har alltid varit "blandat smågodis".

En historia förtäljer om hur den glade Lasse ertappades i tullen efter ett träningsläger utomlands med för mycket godis i bagaget.

Flera tränare försökte i sin förtvivlan över Lasses kosthållning berätta om kostcirkelns fördelar. Ty förutom smågodis stod olika sorters korb på Lasses inköpslista. Ironiskt nog utbildade Lasse sig till kock.

Efter 23 säsonger i Djurgården kommer Lasse i fortsättningen att representera IFK Västerås.

Tack för allt Du gjort för föreningen "Lasse dribbler", inte minst Ditt uppförande engagemang för föreningen utanför planen. Det är många som blir besvikna om Du inte kommer till DIFs Barnens Ö-läger även i år.

Jan Lilja

Historiskt Djurgårdsmål på Kanalplan

Djurgår's damlag har inlett div I-spelet övertygande. Första matchen spelades på Kanalplan och motståndare var Hammarby IF, som under många år varit ett av landets bästa damlag i fotboll.

Snöfall och halv storm

Premiärmatchen omgavs inte av några gynnsamma yttre omständigheter. Nollgradigt och en hård vind med snöblandat regn inbjöd inte direkt till något skönlir eller underhållande spel.

Våra flickor inledde matchen med vinden i ryggen och även om det gav fördelar, kvarstod faktum att våra tjejer spelade riktigt bra. Anfallsspelarna Carina Bjärehag och Malin Svedberg samt försvarsspelaren Monica Norrby övertygade och var mycket duktiga.

Någon utdelning i form av mål gav dock inte första halvlek som slutade 0-0. I andra halvlek var det Hammarby som fick medvind och tryckte på ganska bra i inledningen. Men när den första och värsta anstormningen bedarrat kom dock Djurgårdstjejerna igen och kunde flytta upp spelet.

När det gått ca en kvart av andra halvlek var det så dags för det historiska ögonblicket.

Historiskt 1-0 av Monica Norrby

Efter ett mindre ruff fick DIF en frispark ute på högerkanten. Lotta Nilsson fick iväg en fin boll in mot mitten av straffområdet där Monica Norrby mötte med en perfekt nick som helt ställde Hammarbymålvakten.

1-0 till DIF och vilt jubel bland de ca 375 åskådarna som dagen till ära mest verkade bestå av Djurgårdare, bortaplan till trots. Djurgårdens första div 1-mål någonsin var ett faktum och en sensation var på gång.

MONICA NORRBY, historisk fotbolltjej som sköt DIF:s första mål i div I.

Men skulle det hålla

Djurgårdsflickorna höll därefter spelet uppe ganska väl fram till en kvart från slutsignalen. Då startade Hammarby en hektisk slutspurt då man satsade allt på en kvittering och pressade på ordentligt i anfallsspelet.

DIF-försvaret hade fullt sjä att freda sig och fick slå ifrån sig med både händer och fötter. Framförallt nya målvakten Anna Mörnborg (från Hammarby!) gjorde fantastiska räddningar på löpande band. Med gemensamma krafter lyckades man också avvärja Hammarbys attacker utan att bollen fick nätkänning.

När slutsignalen ljöd och 1-0-segern var bärgad jublade både DIF-tjejerna och DIF-publiken. Lyckliga mammor och pappor, pojkvänner och kompisar kunde strömma ner på planen för att gratulera.

Ärevarvet på Kanalplan

Det verkade som om DIF-tjejerna inte kunde hålla sig. Trots att motståndarna lämnat planen och publiken läktaren, så samlade laget ihop sig och sprang ett ärevarv under vilda tillrop från de trognaste av supporters.

Och det är klart att om man i första matchen slår förhandsfavoriterna Hammarby på deras egen hemmaplan, Kanalplan, så måste det vara värt ett extra ärevarv. Vi får väl hoppas att det blir tillfälle till fler ärevarv under säsongen.

Såväl ledare som spelare är dock medvetna om att det blir en svår säsong, men man har lovat varandra att satsa allt och göra sitt bästa i varje match för att hålla sig kvar i div I och förhoppningsvis nå en bra placering i sluttabeln.

Henrik

HÄR HAR VI HELA "TJEJ-TEAMTET" 20 spelare och tre tränare/ledare. Foto: Söder kanonfotograf: Björn Deiber

NU HAR DET TÄNT I CYKEL

Efter ett par års återhämtning börjar nu framgångarna komma för ett helt nytt cykelgäng i DIF:s färger. Och bakom framgångarna står en klok matchning av tränaren Mats Ericsson.

Säsongen 1985 har börjat bra för Djurgårdens cyklister. Och bättre ska det bli, lovar Mats Ericsson, tränare team DIF. Framförallt är det den stora ökningen av antalet aktiva inom sektionen som gläder mest, säger Mats. Det känns roligt att jobba!

Och många av de som nu börjar visa framfötterna har kapacitet att ta sig upp till toppositioner inom respektive klass.

Flickor, flickor...

Speciellt glädjande är att Djurgården blivit en av de ledande klubbarna när det gäller antalet aktiva flickor. *Charlotte Larsson* och *Sara Lempert* är med och kämpar om att få vara med i Stockholms distriktslag till internationella ungdomssexdagars. Och det går bra för de här båda flickorna i vår, så chansen bör vara stor.

Samtidigt har lillasyster *Christine Larsson*, som börjat cykla i minsta klassen, flickor B, slagit till och vunnit premiärloppet i Coop Cup.

Peter Kasche piggaste senior...

När det här skrivs har säsongen just startat för cyklisterna och några riktiga formbesked kommer knappast förrän i mitten av juni. *Peter Kasche*, 22, har under de första tävlingarna i vår visat fina takter.

– Han är mycket stark, säger Mats Ericsson, och när han lärt sig att bli ännu mera taktisk och hushålla med krafterna, kan han bli hyperfarlig för vem som helst.

Peter Kasche har än så länge trippel i 6-or. 6:e plats i Järfälla GP, efter ett mycket bra försök att ensam jaga ifatt några utbrytare. Samma placeringar nådde han också i Öbacka TT i Härnösand och i Krönloppet i Vimmerby.

Alm och Brovall

Patrik Alm tränade mycket ambitiöst hela vintern, men har inte fått utdelning av mödan ännu. Främst beroende på otur med maskinkrängel och vurpor. Men nu är *Patrik* på uppåtstående – och noterade fina resultat i Coop Cup. Även *John Brovall* hör till de DIF-cyklister som vaknat (eller mognat till) och har överraskat positivt med både vilja och framåtanda.

Vi har fin bredd...

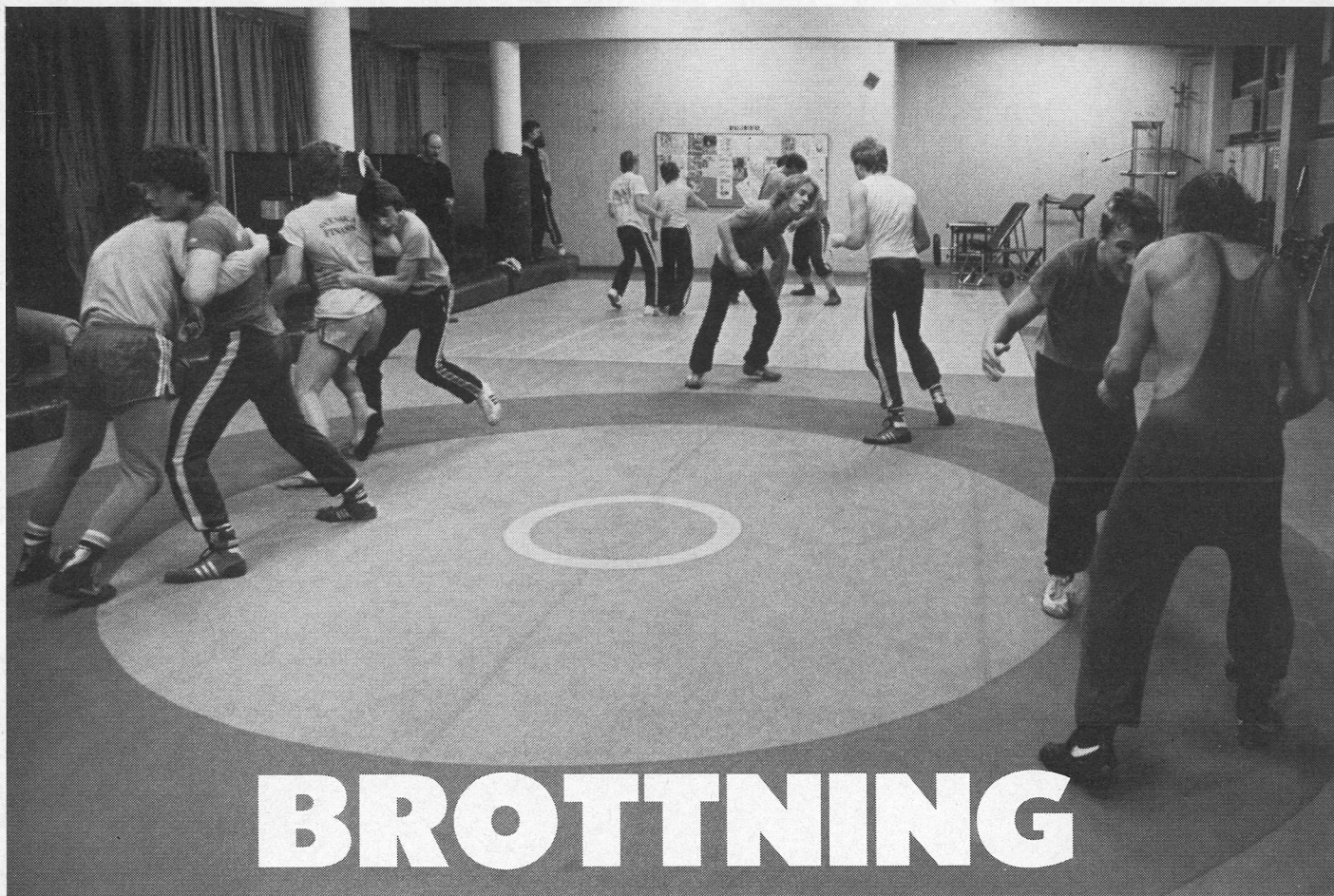
Det är skojigt med den bredd vi fått, säger Mats Ericsson. Självklart tar vi emot många cyklister – men just nu har vi stugan full på varje klubbträff. Och alla låncyklar som klubben har dom går nästan dubbla pass. Djurgården cykel har tänt till igen!

Peter Kasche i Järfälla GP – jagar ensam för att försöka nå upp en utbrytargrupp. Peter blev så småningom 6:a. Ovan.

Patrik Alm i täten för hela U-klassen i Järfälla GP./Nedan.

BROTTHING

Blod svett och tårar brukar man säga om brottningsträningen i Åkeshovshallen. Men där frodas också kamratskapet och sammanhållningen. Däremot uteblir tårarna för här är det hårdkörning i en trivsamt atmosfär och kamratanda. Här tränar man tillsammans med ungdom, juniorer och seniorer.

Vi inom styrelsen gläds åt de fina framgångarna som våra aktiva svarat för under året.

Men vi är inte nöjda...

Nyrekryteringen går trögt inom Bromma-Västerortsområdet. Sannolikt beror detta på bristande underlag av intresserade ungdomar.

Eller att...

Stockholms Brottningförbund inte hänvisar inflyttade landsortsbrottare (det var annat under storhetstiden) eller ungdomar till oss.

Eller att...

Många goda ungdomsbrottare lägger av alldeles för tidigt, det bör inte vara enbart brist på motivation hos dagens ungdomar.

Kan vi finna lösningar?????

Det vore önskvärt med nya lokaler så varför inte önska! Att Stockholms stad bygger en inomhushall på Norrmalm, en kommunal anläggning som borde vara så byggd och inredd, så att några av DIF:s mindre sektioner kunde samsas och ansvara för lokalerna. Det borde DIF, Stockholms stad och skattebetalarna tjäna på i längden.

Men vi får kämpa vidare i Åkeshov och till hösten torde vi skapa resurser för att kunna rekrytera nya brottningsintresserade ungdomar. Vi har också planerat en uppvisnings- och rekryteringskampanj i skolorna som våra ungdomsansvariga och aktiva skall genomföra under hösten.

Vi planerar också samarbete med en eller flera andra Stockholmsklubbar. Ett samarbete som kan leda till eventuella sammanslagningar. Det kan vara en väg för att komma tillbaka i större sammanhang.

Varför inte ge våra meriterade brottare en viss lön/träningsbidrag så att vi kan behålla dem?

Vissa av dessa åtgärder kommer att kosta pengar, men en enig styrelse är beredd att satsa tid, arbete och slantar för att främja DIF-brottnings.

Framgångar men inte på elitnivå

Våra lagledare och tränare kan glädjas åt framgångar under den nu avslutade säsongen. Det har inte blivit några SM-titlar men väl DM-segrar. Björn Lindgren som vi hälsar välkommen tillbaka i DIF-trikå blev senior-mästare. Björn har därutöver ställt upp i fem stora turneringar under säsongen och vunnit fyra av dessa.

Rickard Fridh är en av våra lovande ungdomsbrottare som blev distriktsmästare i ungdomsklassen. Rickard var också med i säsongens sista stortävling "GT-brottningsarna" i Göteborg med över 700 deltagare från hela Europa.

Rickard tävlar i 81-kg-klassen och visade i Göteborg att han börjar komma mer och mer. En silvermedalj i den hårda turneringen bör inspirera till fortsatt hårdträning.

Av övriga unga lovande kämpar bör nämnas Stefan Asp som i år för första gången tävlat i juniorklassen. Det är alltid kämpigt att komma in i en ny åldersgrupp, men Stefan har visat fina anlag och tränat hårt och målmedvetet. Resultatet har heller inte uteblivit. Seger i Gävleträffen och Svealandsmästare för juniorer i den hårda lättviktsklassen.

Jonas Asp blev distriktsmästare i fristil. Mathias Nylén och en rad andra talanger ger oss stora förhoppningar inför säsongen 85/86.

En säsong då vi bla skall arrangera junior-SM i grek. rom stil i Enskedehallen. En tävling som går i februari månad 1986 och där våra aktiva då har möjlighet att hemföra det som vi saknat från årets säsong, nämligen ett SM-tecken.

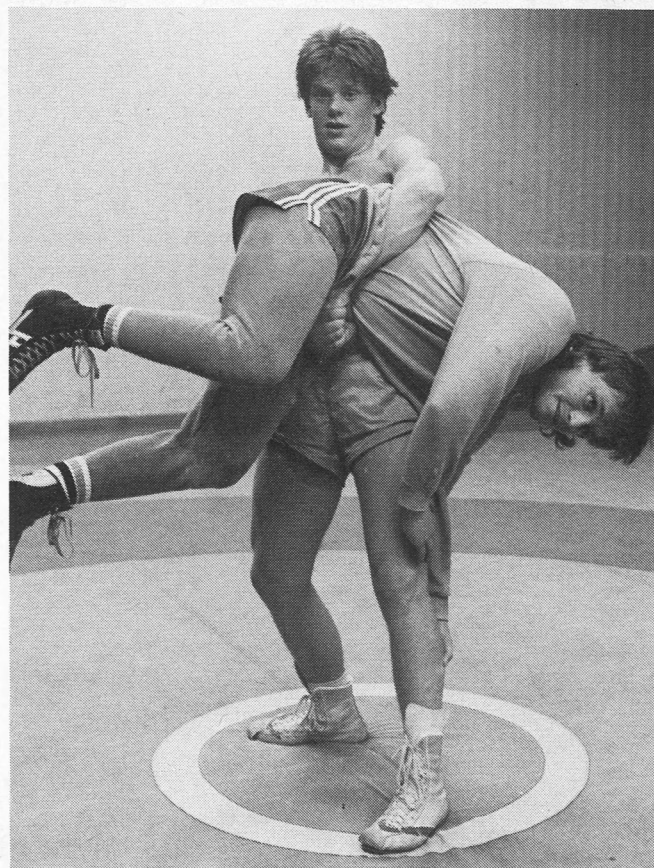
C. Åberg
sektionsordf.

VÄLKOMMEN till

BROTTHING,
Åkeshovshallen, Bergslagsvägen 58,
161 47 BROMMA.
Träningsstider mån - torsd 18 - 20
tel 87 20 36

**DJURGÅRDSBROTTARNA SOM BLEV SVENSKA LAG-
MÅSTARE I FRISTIL 1965. Stående fr v: Göte Rönn, Kjell
Karlsson, Bengt Fridh, Åke Johansson, Sture Söderkvist och
Antal Lazzlo. Knästående fr v: sektionsof Lennart Öberg,
Juhanni Haapanen, Edvin Vesterby, Kurt Johannesson, Roger
Björk, Rune Jansson och lagledaren Helge Öberg.**

Ungdomslöftet Rickard Fridh har kopplat ett omvänt livtag på Björn Lindgren i ett av deras hårda träningspass inför säsongavslutningen med SM på hemmaplan och en stor ungdomsturnering i Göteborg.

Snö, is, kyla och regn - hinder för fotboll i april!

När detta läses har vi förhoppningsvis haft vår och kanske har t o m sommaren kommit. Men när det skrives - en bit in i maj - är större delen av planerna i division II norra alltfört täckta av snö och is. Än värre var det under april och av de sju matcherna i första serieomgången den 21 april kunde endast två matcher spelas - alla de andra blev inställda, planer saknades!

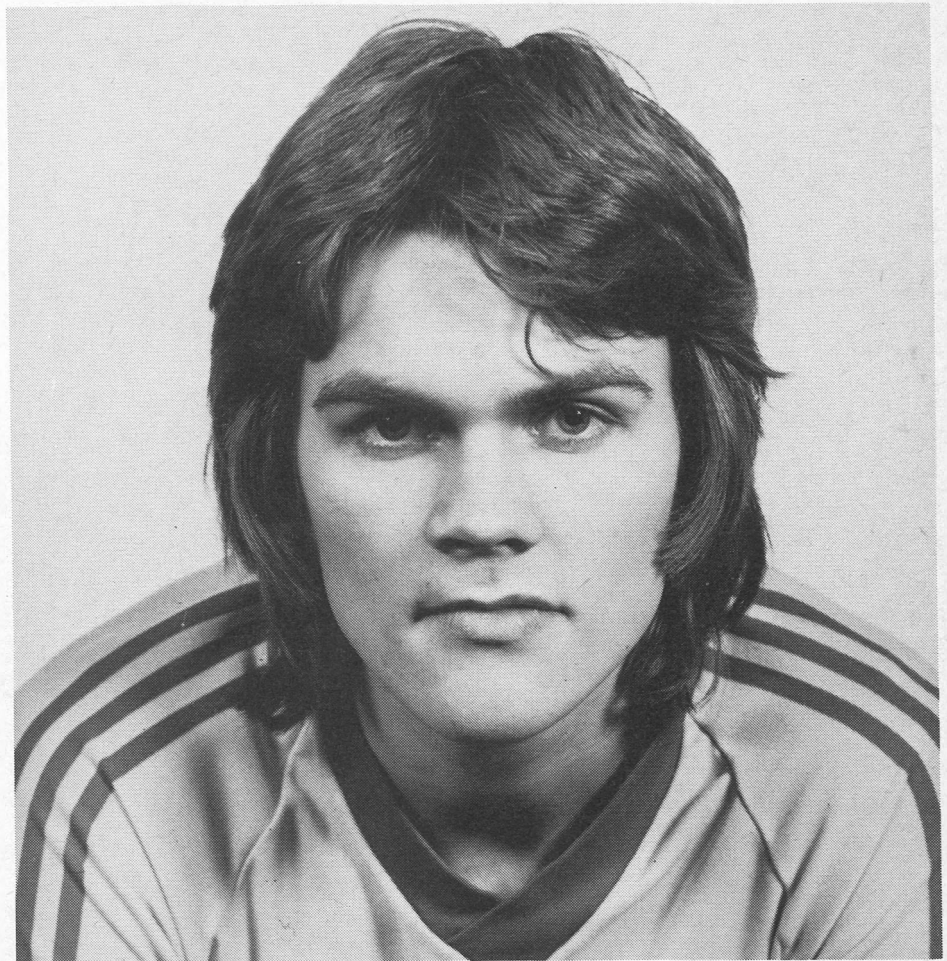
Nästan lika illa var det i de båda följande omgångarna. Av de 14 matcherna kunde endast åtta spelas och i nuläget har alltså 11 av de 21 första matcherna skjutits på framtiden.

Från SvFF meddelas att ca 100 matcher i div I - III har fått ändrade matchdagar mot normalt mellan 15 - 20 under ett helt spelår. Det är bistra tider vi lever i och även om man kan förstå att våra förfäder en gång i tiden vandrade upp till Norden, har man svårt att förlåta att de stannade kvar efter den första vintern - men det var kanske varmare på den tiden.

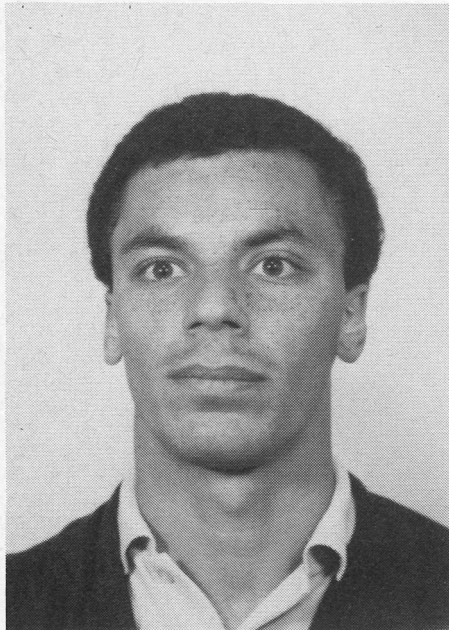
Ope-matchen någon gång i juni

För våra "blåränders" del har den förlängda vintern inneburit att matchen mot Ope den 28 april flyttats fram i tiden. Den kommer att spelas någon gång i juni månad, om man kan hitta ett lämpligt hål för båda lagen.

Inget ont som inte också har något gott med sig och för Djurgårdens del har det inneburit att laget fått inleda seriespelet med två hemmamatcher - Sandviken och Vasalund - vilket får betraktas som en

LARS STENBÄCK i landslagsdress vid VM 1978.

Gary Williams

fördel. Tyvärr kunde grabbarna inte utnyttja denna förmån till 100 % eftersom man tvingades lämna en poäng till Vasalund (2-2) efter vinst mot "stålmännen" i premiären (2-0).

Lasse bort - Gary tillbaka

I sista stund inför seriestarten skedde två förändringar i den blårandiga spelartruppen.

Lasse Stenbäck, djurgårdare sedan sexårsåldern, lämnade föreningen efter att ha spelat drygt 200 matcher i den randiga dräkten - därav 117 i allsvenskan - och återfinns nu, 29 år vorden, i IFK Västerås. Det finns all anledning att tacka Lasse för de gångna åren både på och vid sidan av planen. En fin kille och en god kamrat, som vi gärna önskar lycka till hos kamratgänget i "gurkstaden".

Trots flyttningen västerut hoppas vi Lasse hittar vägen österut till Barnens Ö

i sommar, när u-avdelningen har sina fotbollsläger. Lasse har alltid ställt upp för våra ungdomsspelare och är fortfarande en stor favorit hos våra ungdomar.

Tillbaka till Stockholm, Klocktornet och Djurgården har i stället en annan lirare kommit - Gary Williams!

1980 återvände Gary till sin hemstad Liverpool efter att ha avverkat 41 allsvenska matcher i DIF-tröjan under åren 1978 - 80.

Efter ett kortare mellanspel hos Blackpool har han huvudsakligen representerat sin moderklubb Tranmere Rovers FC i div IV under sina fyra år i hemlandet.

Nu är Gary som sagt tillbaka och med sin inneboende vilja att aldrig förlora kommer han säkerligen att vara en av de främsta pådrivarna på vårt mittfält under säsongen 1985. Välkommen säger vi och önskar honom lycka till bland sina "nygamla" kompisar.

Fredsåret 1945

Att i början av maj skriva något som kan vara aktuellt för en läsare när Djurgårdaren kommer ut i juni är, som alla förstår, en ganska vanskligh uppgift. Säkert vet Du redan det mesta om hur det gått för vårt lag och i varje fall vet skrivaren betydligt mindre just för tillfället. Bättre då att se tillbaka och minnas vad som hände tex 1945.

Det man först tänker på när man ser tillbaka 40 år i tiden är självfallet att andra världskriget efter sex års lidande för Europas folk äntligen upphörde.

Men för oss djurgårdare finns också annat att minnas. 1945 var det år då vi på våren – man spelade höst – vår på den tiden – efter kvalvinster med 1-0 och 2-0 mot Åtvidaberg för tredje gången tog plats i den högsta fotbollssocieteten – allsvenskan!

Säsongerna 1927-28 och 1936-37 hade vi också varit där, men åkt ur efter endast en säsong. Fyra SM-vinster hade man dock redan hunnit med innan allsvenskan startade (1924-25) efter finalsegrar i SM 1912 mot ÖIS 3-1, 1915 mot ÖIS 4-1, 1917 mot AIK! 3-1 (vilka minnen!!! – eller hur?) och 1920 mot Sleipner 1-0.

Att vi senare vunnit allsvenska serien fyra gånger – 1955, 1959, 1964 och 1966 – känner väl de flesta till.

De som "gjorde det" för 40 år sedan – vann kvalet på våren – var: Kjell Cronqvist – Allan Persson, Sven Källén – Sture "Stubben" Larsson, Karl Johan Tornborg, Bjarne Redestad – Bo Björkman, Bengt Garpe, Knut Persson, Stig Nyström och Evan Pettersson.

Sektionsordförande var då Sigvard Bergh, som fortfarande – nu som hedersordförande – aktivt deltar i sektionens arbete. Det vore roligt för Sigge – och oss andra – om 40-årsjubileet kan firas på ett positivt sätt någon gång framåt höstkanten och varför inte mot just Åtvidaberg, som ju kan ta en kvalplats i div II Södra i år.

Debutåret 1945 – 46 klarade vi för övrigt nytt kontrakt genom en 10:e plats före Jönköping och Halmstads BK. Kanske kan Sigge tala om hur man gör, han bör ju veta!

Från historia till nutid

I ungdomsavdelningens förnämliga, intressant läsvärda kvartalstidning "Blåranden" har Du säkerligen läst om framgångar och – ibland – motgångar för våra allra yngsta spelare, flickor och pojkar. Från 1945 flyttar vi oss raskt fram till 1985 och påminner om Djurgårdens Fotbollsskola som i år för 17:e gången arrangeras på Barnens Ö under tiden 9-13 augusti.

Med förläggning på sommargårdarna på Barnens Ö läggs här grunden för utvecklingen under den kommande 10-20-årsperioden för våra elitlag.

Är Du i åldern 8-14 år, flicka eller pojke, och vill lära Dig grunderna för leken kring bollen och ha det trivsamt och kul med jämnåriga och under ledning av våra duktiga ungdomsledare och med A-lagsspelarna som gästinstruktörer – ring då till

DJURGÅRDENS IF: fr.v. i bakre ledet: "Stubben" Larsson, Bo Björkman, Bengt Garpe, Knut Persson, Stig Nyström, Evan Pettersson (reserv). Knästående: Karl Johan Tornborg, Allan Persson, Kjell Cronqvist, Sven Källén och Bjarne Redestad.

PRESENTATION AV KVALLAGET 1945

Kjell Cronqvist, målvakt, född den 20/12 1920 i Malmö, började i målet för Sala-Norden, sedan i Brages allsvenska lag, bandy i Reymersholm.

Allan Persson, högerback, född 28/5 1914, fotbollsuppfostran i Sture, därifrån till Djurgården.

Sven Källén, vänsterback, född 26/7 1921 i Falköping, spelade kompis med Garvis Carlsson i Falköpings AIK, till Djurgården för två år sedan.

Sture "Stubben" Larsson, högerhalv, född 14/12 1919, juniormästare i Djurgården, där han spelat all sin tid, kapten för laget och straffsparksspecialist.

Karl Johan Tornborg, centerhalv, född 29/1 1920, skolmästare i Norra latin i Dagens Nyheters turnering om Kronprinsens pokal, juniormästare i Djurgården, spelat på diverse platser i laget.

Bjarne Redestad, vänsterhalv, född 25/1 1922, juniormästare i Djurgården, i A-laget

på olika platser sedan 4 år tillbaka.

Bo Björkman, högerytter, född 20/4 1916, debut i Vara SK, Västergötland, i Djurgården sedan 10 år tillbaka, kvar från allsvenska tiden.

Bengt Garpe, högerinner, född 1/3 1916 i Västerås, i Djurgårdens A-lag sedan 1935, firar således 10-årsjubileum i år.

Knut Persson, center, född 24/3 1923 i Åmål, där han spelat i Kamraterna, militärmästare i fjol för Värmland i I:2:s lag, ny för säsongen i Djurgården.

Stig Nyström, vänsterinner, född 25/11 1919 i Borlänge, allsvensk i Brage, 5 matcher i landslaget, till Djurgården för 4 år sedan.

Evan Pettersson, vänsterytter, född 19/5 1918 i Sandviken, där han spelat för Sandvikens IF, bandy och ishockey för Djurgården i vintras och ny i fotbollslaget från den här säsongen.

ungdomskansliet på Hjorthagen (08-60 81 87). Där får Du mer information och där kan Du boka plats – där finns dörren som så småningom leder in till A-lagets omklädningsrum under stadionläktaren. Ta chansen, kanske spelar Du i något av våra elitlag om så där en 10 år – i herr- eller damallsvenskan!

Ungdomen är framtiden...

... och till den hör också vår hemmapublik på Stadion och Hjorthagen. Genom Din närvaro på läktarna är Du med och lägger grunden för kommande segrar. Du gör det ekonomiskt och Du gör det moraliskt –

utan stöd från hemmapubliken kommer fotbollen att tyna bort. Det räcker inte att förstrött bläddra i Djurgårdaren eller läsa på sportsidorna om vad våra tjejer och grabbar har för sig – kom till matcherna, ta med familjen och kompiserna – Du anar inte hur betydelsefullt det är. Ge Ditt stöd på ett aktivt och positivt sätt!

Å. B.

PS! Det var 18 221 åskådare på Stadion vid kvalmatchen mot Åtvidaberg den 27 maj 1945! Det kallar jag publikstöd!!!

D.S.

SLALOMSEKTIONEN

Ännu är de "gamla" bäst. Men vänta bara ungdomarna på stark frammarsch

Fortfarande är det våra Old Boys som är dom mest framgångsrika på tävlingsidan. Vid Riksmästerskapstävlingarna i Fjätervålen 13-14 april erövrades tre silver och en bronsplakett. Detta trots att några av våra bättre gick skadade eller av andra orsaker ej kunde vara med. Kurt Carlsson gick hemma gipsad efter en korsbandsskada. Benny Lindberg skulle 14 dagar innan RM åka flygande kilometern i Frankrike, men hann aldrig göra detta utan skadade sig i hälsenan innan tävlingarna och haltade nu omkring i Sälenfjällen. På träning i Sälen två dagar innan tävlingarna i Fjätervålen körde Tommy Ackered sönder såväl korsband som ledband i ett knä, det var väl bara menisken som var hel.

Silvermedalj med strul

Silvermedaljerna kom i lag genom Lars Östlund, Mats Flodin och Ulf Draggart i storslalom i H 30. I H 40 klassen även här storslalom vanns silver av Lennart Kjellin, Jan Hansson och Matts Wassdahl. I slalom blev i H 40 Lennart Kjellin, Matts Wassdahl och Bertil Englund silvermedaljörer. Och bronsmedaljen erövrades i H 50 genom Roland Östlund, Bert Ackered och Lars-Eric Pettersson.

Men när prisutdelningen ägde rum kallades IFK Lidingö fram som bronsmedaljörer. Trots protester från oss i DIF fortsatte prisutdelningen och IFK Lidingö lämnade snabbt arenan med bronsmedaljerna i god tro att det var deras. När resultatlistan efter ett bra tag kom, så framgick det ju att DIF var bronsmedaljörer med Sundvalls Slk på 4:e plats och först femma IFK Lidingö. En representant från Lidingö kom senare och återlämnade plaketterna till dess rätta ägare, Djurgårdens IF, med repliken "lyckan blev inte långvarig".

Många skador och återbud

Ett godkänt facit från RM mot baktanken att tre fina namn gick skadade och 7-8 inte kunde komma loss av olika anledningar. Förutom Bobbo Nordenskiöld i H 30 Sune Johansson i H 50 (en klar segeraspirant) i både slalom och storslalom. Lasse Gustavsson, Lars Hedberg och bröderna Anders och Per Arne Hellgren m fl. Ser man på seniorsidan är det fortfarande rätt tunt, fränsett Erik Verner som är rätt ensam. På juniorsidan däremot ser det något ljusare ut. Där har Jonas Almqvist och Christian Wiberg lyckats bäst. Men när skall det lyckas för Nils-Åke Sjöberg som på träningarna åker i stort jämnt med dessa båda?

Jonas aktuell för träningsgrupp

Slutligen har våra ungdomar i år tävlat rätt sparsamt och tränat mer istället. Den som lyckats bäst på tävlingar är Jonas Hellgren som kvalade in till finalen i Kalle Ankan-trofén på regionsnivå. Han har stora möjligheter att komma med i träningsgruppen med Stockholms skidförbund och distriktets bästa ungdomar. Hanna Moberg är tyvärr rätt ensam på flicksidan. Hoppas bara att hon inte slutar utan kämpar vidare och att det kommer fler på flicksidan.

Det är fin go och träningsvilja bland ungdomarna. Summerar vi säsongen och blickar tillbaka ytterligare några år kan vi glädja oss med att alla, från juniorer till de yngsta ungdomarna, har utvecklats mycket bra tekniskt sett och åker skidor mycket bättre nu än för några år sedan. Framgångarna lär inte vänta på sig. Skall dom komma i samband med nya Hammarbybacken?

Old boys-framgångar

Men som det nämndes i inledningen: Det är våra Old Boys som ännu lyckas bäst med 8 segrar vid DM. Juniorerna Jonas Almqvist och Christian Wiberg kan ståta med flera andra- och tredjeplaceringar i vinter. Mycket glädjande är att det finns så många träningsvilliga ungdomar att vi kommande vinter tvingas dela på flera träningsgrupper och göra dom mindre för att på så sätt bättre ta hand om alla. Vi kommer att stå väl rustade den dagen då vi återvänder från Högdalstoppen till Hammarbybacken.

På veckoläget i Klövsvägen fungerade Odd Brådhe som tränare, en tillgång som alla uppskattade och vi gärna ser i liknande sammanhang i fortsättningen.

Matts Wassdahl åter i ledningen

Apropå tillgång, så valdes på sektionens årsmöte den 21/5 Matts Wassdahl åter till ordförande i sektionen. Det är många föreningar som önskar ha honom i sina led. Man undrar vad slalomsektionen vore utan Matts. Att han är duktig har såväl Stockholms som Svenska skidförbundet upptäckt, och han utnyttjas flitigt på båda håll.

En annan djurgårdare som utnyttjas inom Svenska skidförbundet är Lennart Kjellin. Den senaste vinterns ansvarige för svenska alpina landslaget. Hur det blir med Lennarts förbundskaptenssyssla i fortsättningen vet man inte ännu eftersom han sagt upp sin anställning. Men inom förbundet hoppas man kunna utnyttja honom på ett eller annat sätt.

Nu väntar vi bara på nya Hammarbybacken

Alla föreningar (sektioner) har svårt att få debet och kredit att gå ihop. Vi har lyckats med den saken ganska bra, även om den stuga med servering vi hade i Hammarbybacken i år inte inbringat en enda krona. Stugan har föreningens utomordentliga supporterklubb inskaffat till oss.

Avslutningsvis kan vi konstatera ett godkänt verksamhetsår 1984/1985. Skall året 1985/1986 bli bättre? Låt oss hoppas det.

Lasse Pettersson

DJURGÅRDAREN

En äkta Djurgårdare
har ett sånt här kort
Se till att dina vänner
är äkta Djurgårdare

Bokslut hos konståkarna:

Utmärkelser 1984/85

Vid ÖS årsmöte fick följande personer från konståkningssektionen mottaga utmärkelser:

Diplom Josef Halmi
Bronsmedalj Görel Hydén
Hedersnål Hans Lindh

Vid konståkningssektionens avslutningsfest den 21 maj fick följande aktiva utmärkelser:

Sax-Bladets vandringspris till 1985 års bästa junior:

Leena Mattinen

(tidigare inteckningar: Susanne Seger -83 och Ann-Marie Söderholm -84)

Gunvor Jansons Vandringspris till 1985 års bästa senior:

Anette Olsson

(tidigare inteckningar: Anette Olsson -83 och Susanne Seger -84)

Årets Djurgårdare inom konståkning:

Anette Olsson. Anette kom därmed att erövra priset för gott genom tre inteckningar -81, -82 och -85. 1983 fick Lena Jonasson och 1984 Marie Stoltz inteckningarna.

Erövrade märken:

Guld Yvonne Dahlström

Ögla Lotta Tegnér

Åttan Martina Hafdell, Christina Halmi, Lena Lindberg, Anja Magnusson och Pernilla Stjernfeldt.

Genomgångna kurser 84/85

Grundkurs för instruktörer:

Eva Albinsson, Camilla Dahlqvist, Yvonne Dahlström, Maria Mattinen, Jenny Matsson, Anette Olsson, Ann Sundberg, Christina Thörnberg och Anneli Zvejniks.

Instruktörskurs I A:

Jenny Matsson (även I B), Camilla Dahlqvist, Yvonne Dahlström och Ann Sundberg.

Domarkurs steg II A:

Jenny Matsson och Ingmarie Claesson

Domarkurs steg III:

Maria Gadevall

Domarutbildning fortsättningskurs Sv. Konståkningsförb.:

Görel Hydén och Gunnar Sigurdsson

Tävlingskalender 1985/86:

16 - 17 nov 1985 SKF-Trofén

7 - 8 dec " Svenska Mästerskapen

9 - 14 dec " Junior-VM

11 - 12 jan 1986 LM

25 - 26 jan " B-LM

27/1 - 2/2 " Europamästerskapen i Köpenhamn

8 - 9 feb " Junior-SM

15 - 16 feb " Lilla LM

21 - 23 feb " Nordiska Mästerskapen i Finland

22 - 23 feb " B-JSM

1 - 2 mars " B-SM

17 - 22 mars " Världsmästerskapen i Genève

VI GÖR ETT NYTT FÖRSÖK

Vårt erbjudande till Djurgårdens medlemmar inför premiären blev misslyckat. Av olika anledningar kom tidningen ut efter premiärkvällen.

MEN NU HÄLSAR VI ALLA DJURGÅRDSMEDLEMMAR VÄLKOMNA söndagen den 1 september

Genom uppvisande av medlemskortet erhåller alla DIF-are fri entré denna dag.

TUFFA VIKTOR HÄRJAR PÅ KOMEDITEATERN

Alla Djurgårdsmedlemmar erbjuds ett rabatterat biljettpris (50 kr) till en valfri föreställning av denna succépjäs.

Erbjudandet gäller t o m 31 augusti.

Beställ eller köp din biljett i god tid. Föreställningen drar fulla hus!!!

Efter föreställningen har du fri entré till nöjesfältet och samma gäller om du vill besöka Guinness' Rekordmuseum.

Välkomna till GRÖNA LUND och TUFFA VIKTOR!

Direktionen

FLICKORNA RUNT DJURGÅRDSEKEN

När jag först såg en Djurgårdsflicka var som 14-årig grabb på färjan mellan Trelleborg och Tyskland. Min första utlandsresa stannade i Stralsund, men flickan på båten var på väg till olympiaden i Amsterdam. Det var Inga Gentzel som sedan vann bronset på 800 m. När jag för ett tag sen hoppade av tåget i Nyköping för en kort intervju med Inga som orienterarflicka, berättade hon, hur hon kom till Djurgården.

Nedropad från läktaren

Året var 1926 och hennes bästa kompis Karin Svenberg (nu Falkman) ville ha sällskap till en Djurgårdsbasar på gamla Tranebergs IP. Där den legendariske ur-Djurgårdaren Nils A. Hedjersson var primus motor. Han ställde sig nedanför läktaren och ropade till publiken: "Ni som vill och kan löpa kom ner och starta." Och det gjorde Inga. Hon var en verklig naturbegåvning, så det blev seger direkt. Som 18-åring slog hon världsrekordet på 800 m.

OS-brons som borde varit silver

Egentligen skulle Inga ha fått silvermedaljen i Amsterdam. Japanskan Hitomis som var tvåa, blev senare förklarad som man.

Det blev stor skandal hemma i Japan, där hon sedan begick självmord. När Djurgårdsorienteringen tog fart i slutet av 20-talet kom också damorienteringen igång.

Några av flickorna gifte sig med sin Djurgårdare, som t ex Elsa Kjellstrand med sin Helge. Men som jag försökt att forska fram, så var den tidens tjejer och killar var för sig. Damorienteringen hade en egen sektion ända fram till 50-talet. Sett med dagens ögon – helt knasigt!

Nu komma de "kvinnlige"

När jag har intervjuat några av Urtjejerna – förlåt att jag kanske låter vanvördig – så dröjde det tydligen en bit in i 30-talet innan de syntes i spalterna. På den tiden var tidningarnas intresse för den nya skogssporten och bevakningen av det som hände mellan de rödvida skärmarna betydligt större än idag. När Djurgårdsflickorna fanns på första plats i större sammanhang, var när dåvarande Torsten Krüger-ägda Stockholms-Tidningen stöttade Goterna (nu tyvärr "avdöda") till den första dambudkavlen i Stockholm (? i Sverige?).

Signaturen Flying – välkänd orienterarsignatur för oss äldre – skriver att "Goterna hade valt Hemfosa på Nynäsbanan till operationsbas... Efter två sträckor ledde Sundbyberg med en halvtimme. Men tyvärr gick lagets tredje "man" bort sig på sista sträckan, där i stället Elsa Kjellstrand i Djurgården l öppte storartat och säkrade segern med 44 min före Artemis."

Inga Gentzel "klipper" en gärdesgård i graciös stil iförd dåtidens orienteringsmandering.

Alla kom med tåget

Banornas svårighetsgrad låg nog i överkant, konstaterar Flying och det framgår med stor tydlighet av att 17 lag startade men endast 6 lag fullföljde. Tävligen drog ut så pass på tiden att man måste släppa i väg en del av 3:e sträckans lag i en individuell tävlan. Att våra flickor höll god orienterarklass framgår av att bland de sex lagen i mål så fanns vårt andra lag på femte plats 1 tim 35 min efter varan Elsa. Vilka som sprang i andra laget ber jag läsarna av denna historik hjälpa till med. Att tävlingsledningen måste tillgripa omstart för de sista lagen berodde på den tidens transportproblem – alla måste med sista tåget!

Inspirerande utbyte med Finland

Djurgårdens damorientering kämpade länge och väl, tyvärr i sin "ensamma" damsektion utan nämnvärt stöd av oss killar. Under 30- och 40-talen var Anna-Greta Strindberg den samlade kraften, som lade ner mycket jobb på att under många år med Sv. Dagbladet, som stödjande arrangera Skolflicksorienteringen, som alltid hade stor anslutning, men som knappast gav någon större "återbäring" i form av nya pigga orienterartjejer. Efter kriget var våra flickor mycket snabba att ta kontakt med IFK HELSINGFORS och som första (?) klubb ha växelvis klubbmatcher i Nabolanden. Detta tävlingsutbyte var både dyrt och tidskrävande för en hemmafru. Anna-Greta berättar för mig – med ett stänk av vemod i rösten – hur hon 1946 insåg att hon måste lämna båten, som hon redan hade stigit på, och låta de andra flickorna fara ensamma över Östersjön till trivsamt skubbande i de finska skogarna med IFK-flickorna.

Vilka fördomar vi haft

Familjhänsyn är ett problem som man alltid i orienteringssammanhang har haft svårt att komma runt. De "köns-delade" orienteringssektionerna var av ondo. Det var många bland oss killar som tyckte att kvinnan skulle förbli vid sin "spis" och inte störa och ingripa i grabbarnas skogssportsliga riter och umgängesformer.

Anna-Gretas uppbackning av damorienteringen gav goda resultat. Vi fick ett bra budkavlelag. Bland annat kunde Ingegärd Berg, Ragnhild Jansson och Margareta Heineman ta en fin silverplats när SM-budkavlen gick i Malmköping 1948.

Budkavle – bästa grenen

Jag har intervjuat Ragnhild, som enligt vad hon säger inte precis lever i minnenas värld, och försökt få henne att vaska fram vad som hände i de sörmländska skogarna det året den 17 oktober. Att Enskede-flickorna Harriet Eriksson, Eva Holm och Maud Björkman (Wistam) var överlägsna – ja, av Kringstads-modell skulle man kunna säga – och vann med 22 min. Men som sagt våra flickor visade framfötterna. Ingegärd växlade som 15:e lag – av 35 startande. Ragnhild gjorde ett lopp och sprang förbi 13 lag – som hon inte såg!

Trots detta blev hon bara tvåa på sträckan efter Eva Holm, slagen med 5 min. Margareta höll vår fina andra plats. Tyvärr splittrades laget när Margareta Heineman lämnade landet för USA. Men vad hände sen med damorienteringen? Det hjälpte tydligen inte med sektionssammanslagning- en?

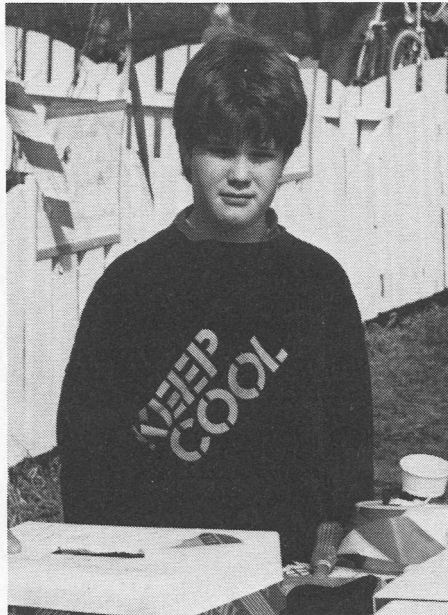
STIG HAMMAR

Lyckat experiment – Orientering i Vasaparken?

Orientering i parker och stadsplanerad bebyggelse det är för oss äldre i orienterarrbranschen en styggelse. Men utvecklingen inom sporten vill något annat! När det är alltför mycket spårsnö under sena vårar, som förstör de naturliga vägvalsmöjligheterna har stadsorienteringar och sk sprintertävlingar blivit av eliten accepterade alternativ.

Det var därför som Orienteringssektionen ställde upp och medverkade vid Vasastadens Dag i Vasaparken. Stockholms Norra Föreningsråd, som är den samlande organisationen för allt vad föreningar heter, har 180 medlemsföreningar med alla tänkbara specialinriktningar. Med i Vasaparken var 57 föreningar. I Orienteringssektionen har vi vid vår "marknads-analys" funnit, att Vasastan är den tätast befolkade stadsdelen, och att barnkullarna där ökar. Här stängs inte klassrum och skolor, utan man måste skaffa extra lokaler för nya barnskolor.

Vi har blivit ombedda av Stockholms Orienteringsförbund att göra något för innerstadens boende, och bl a därför fanns vi i Vasaparken lördagen 11 maj. Vi hade två programpunkter – dels tipspromenad och dels – och framförallt – hade vi en miniorientering på en specialkarta ritad av Stockholms skolförvaltning.

Mikael Sondell från Hagalundsskolan gick runt banan och svarade rätt på samtliga frågor om namnen på olika seriefigurer.

Med tanke på den stora förväntade – som det också blev – folktillströmningen kunde tävlingen inte ske med tidtagning, så prisfördelningen fick ske genom lottnings. Detta måste också till för att få fram pristagarna – som fick biljetter till Stadion – hav tack Fotbollssektionen – i vår tipsrunda för de *yngha* deltagarna. I klassen för de äldre fanns ingen 12:a utan bara en 11:a. Grattis till den segraren.

Men ett ännu större GRATTIS till segraren Carmela Lomarati, i special-DIF-tipsrundan med 12 stycken framvakade frågor med Djurgårds-Historia. Hon går i 6:e klass i Gustav Vasa-skolan. Hon vann överlägset den mycket svåra 12-frågerundan.

Våra frågor – vilka var de – vill läsaren av dessa rader kanske veta? Frågor och svar återfinns på annan spalt.

Avslutningsvis var Orienteringssektionen mycket nöjd med kontakten med Vasastansborna, som under dagen till flera tusen genomströmmade parken. En tanke så här efteråt! Kanske fanns det "kunder" till andra av DIF:s många olika sporter – som gärna skulle tagit chansen till en första kontakt med vederbörandes favoritsport.

Varför inte en Djurgårdens IF:s dag på Djurgården? Men det blir svårt att välja rätt tid – och årstid!!!

Stig Hammar

Orienteringssektionens ordf Hans Hansson överlämnar 1:a-priset till slutsegrarinnan Carmela Lomarati. I bakgrunden speakern och sektionsskr. Bertil Wiström.

Bandsäsongens avslutning för A-laget blev inte vad vi hoppats på – avancemang till div 2. När detta stod klart startades förberedelserna inför nästa säsong bl a genom att en del yngre spelare testades i A-laget.

Resultatet – placeringen i mitten av tabellen – får med hänsyn till detta och de förhållanden som rått i vinter anses godtagbart även om målet inte nåddes.

Pojklagen har som nämnts tidigare skött sig bra och deras utveckling under säsongen lovar gott för framtiden.

Från bandyhorisonten:

Den ljusnande framtid är vår

Här planeras för DIF-bandyns framtid i Åkersberga.

Inför nästa säsong

Hur ser då den närmaste framtiden ut? Några viktiga faktorer kommer definitivt att bidra till bättre resultat och bredd redan nästa säsong.

1. Sektionen har vid en planeringskonferens bl a beslutat att:
 - satsa på en A-lagstränare som inte är bunden till en mängd andra sysslor
 - komplettera A-laget med en del nya spelare
 - utöka antalet ledamöter i styrelse och kommittéer
 - återuppta dambandyn
 - starta upp flickbandy
 - starta bandyskola för pojkar och flickor

2. Möjligheterna till isträning kommer att bli bättre. Dels kommer den nya Åkersbergahallen att bli färdig i september. Fördelningen av istider i hallen är inte klar, men sektionen arbetar för att få tider i likhet med andra klubbar i Åkersberga. Härutöver svarar en idrottsallians bestående av representanter för bandy, ishockey, konsttäckning och korp-idrott, för flyttningen av en konstfrusen utomhusrink till den nya Åkersbergahallen. Rinken kommer att kopplas in på de kylaggregat som finns i hallen och beräknas ha is från slutet av oktober. Detta kommer givetvis också att bidra till mera isträning. Tillgången till fasta istider – om än på rink – bör göra bandyn mera konkurrenskraftig gentemot ishockey och andra vintersporter. Detta till fromma för alla de som sysslar med bandy och de som vill ha ett lämpligt vinteralternativ till sommarens fotboll – inte minst flickorna.

Säsongavslutning med SM-final och Stadionbesök

Den 17 mars i samband med SM-finalen i bandy på Söderstadion arrangerades säsongavslutning för våra pojklag. Det började med besök på matchen mellan Boltic och Motala och fortsatte i Djurgårdens anrika klubblokaler på Stadion.

Där bjöds grabbarna på kolv och läsk. Där såg vi också TV-sändningen från matchen. Sedan följde utdelning av olika uppmuntringspriser samt – det kanske viktigaste – upplevdes en fin Djurgårdsgemenskap, skapad av den atmosfär som finns i dessa gamla anrika lokaler i Stadionborgen.

Imponerade blev vi också av den förnämliga och beundransvärda prissamlingen. Något som vittnar om föreningens stora framgångar och som förpliktigar våra pojkar, flickor och ledare att föra de fina Djurgårdstraditioner vidare.

Tore Liljegren

BANDYSPONSORER

Bandysektionen önskar kontakt med sponsorer för tröjreklam m m. Om Du/Ni är intresserade eller har kontakt med någon som vill sponsra vår verksamhet – hör av Er till Hans Innala, Storängsvägen 7 E, 184 00 ÅKERSBERGA tel. 0764-609 02.

Ett härligt gäng ungdomar som framgångsrikt kämpat i ungdomsserierna och med stolthet bär DIF-märket på bröstet.

A-laget med lagledare samlade på hemmaplan i Åkersberga för den traditionella lagbilden.

SPELARNA OCH HALLEN SOM GER OSS FRAMTIDSHOPP

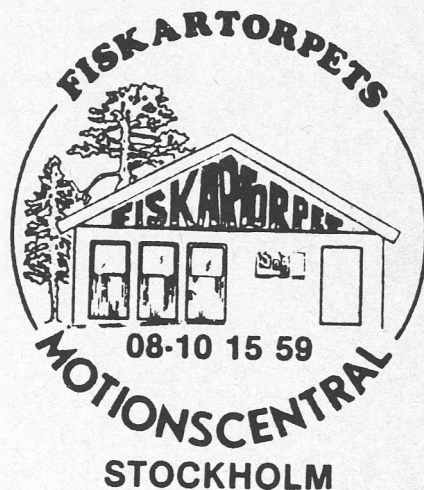

Pojkar 68-69 under ett barmarkspass med tränaren Karl Innala (andre man från vänster). Till hösten skall den nya Åkersbergahallen (i bakgrunden under utbyggnad) med tillhörande utomhusrink invigas. Troligen kommer detta att ske i samband med finalspelet i TV-pucken. Hallen och rinken kommer att ge mycket bättre och framförallt fler isträningsstillfällen än vad som tidigare varit fallet.

Konståknings- sektionen söker nybörjare POJKAR OCH FLICKOR 4 - 10 år

Anmälan till Josef Halmi
tel 43 00 73
(kvällstid)

Kvalificerade och välutbildade tränare tar hand om konståkningsintresserade med start slutet av augusti.

för damer och herrar
med bastu, utepool,
styrketräningslokal,
solarium, el-ljusspår,

och hela Lill-Janskogen
in på knutarna.

ÖPPET-TIDER:

måndagar	11 - 20
tisdagar	07 - 20
onsdagar	11 - 20
torsdagar	11 - 20
fredagar	07 - 14
lördagar	09 - 13

HELA SOMMAREN!

Med sina 10 mål blev han lagets skyttekung förra säsongen, en mycket fin prestation, med tanke på att han kom direkt från de lägre divisionerna. Glenn Myrthil, den 21-årige eleganten från Bromsten, ett stenkast från Solvalla.

Men Glenn, hur blev du djurgårdare?

Jag spelade i Bromstens IK i div IV Norra. Vår tidigare juniortränare, Jan-Ewe Jönsson, bytte klubb och blev tränare för Djurgår'n's B-lag. Jan-Ewe tog med sig Hasse Backe och studerade mig och mitt spel. Det gick bra för mig under hela 1983. Det hade verkligen lossnat. Jag gjorde flest mål i serien 1983 och föll Hasse på läppen. Jag tränade sedan med B-laget hela vintern och spelade sedan ett par matcher innan jag fick chansen i A-laget.

Det blev ingen dålig debut, eller hur?

Jag fick en kalasstart. Tänk dig att få göra mål i A-lagsdebuten på Stockholms Stadion! Vi vann dessutom matchen med 2 - 1. Motståndare var Västerås SK. Det var mycket viktigt för självförtroendet. En härlig känsla.

Hur upplevde du steget från Div IV till toppen av Div II? Är skillnaden mycket stor?

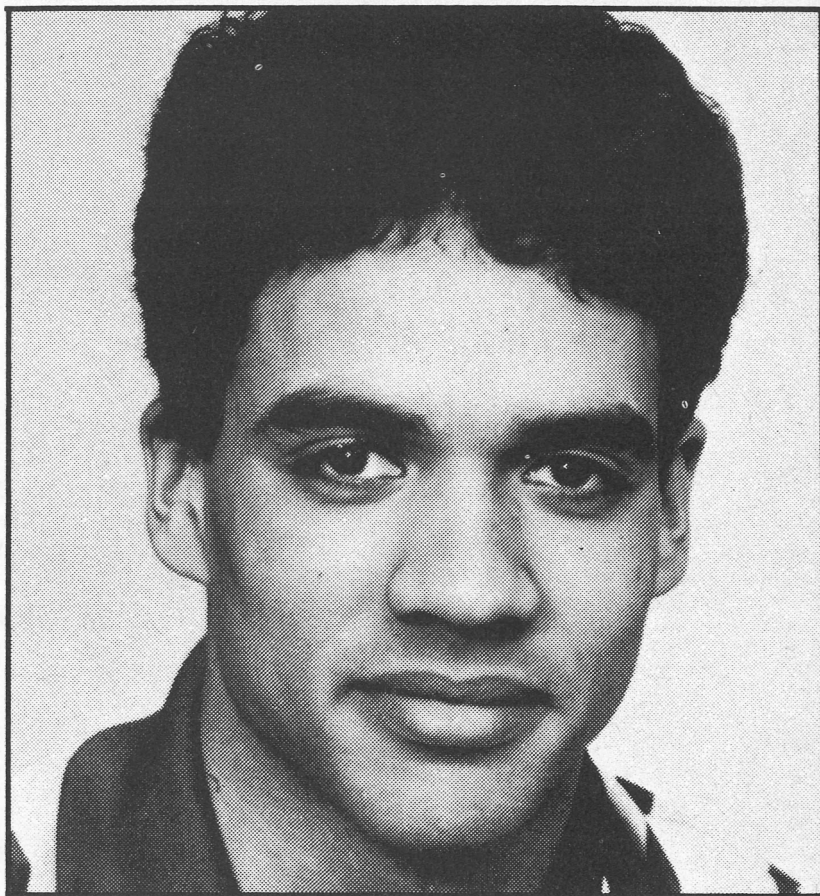
Det är framförallt i tempot skillnaden märks mest. Det var påtagligt även i B-laget. Man satsar mer seriöst. Det är en proffsigare inställning till allt, till tidningen, till planeringen och till uppladdningen.

Vilka andra klubbar har du spelat i?

Jag har bara spelat i Bromsten och Djurgår'n. Började som knattespelare vid 8-årsåldern. Fuskade lite med ishockey, men efter junioråldern har det blivit fotboll för hela slanten. När jag inte spelar matcher eller tränar, så motionsspelar jag tennis och badminton. Något annat räcker inte tiden till för.

GLENN MYRTHIL

målmedveten forward

Många undrar säkert vad en toppfotbollsspelare gör på vintern.

Vi ligger inte på latsidan, det är ett som är säkert. Vi kör hårt hela den mörka och kalla årstiden. Det blir spel med boll på Stadshagens uppvärmda grusplan eller i Stora Mossens ballongtält. I övrigt är det terränglöpning i Lill Jansskogens krävande och kuperade omgivningar. Föga glamouröst, men en förutsättning för att kunna lyckas och vara väl preparerad inför seriestarten. Endast vid ett par tillfällen då kvicksilvret kröp under - 20 °C ställde vi in träningspasset. Annars har vi inte "bangat" för vare sig vind eller nederbörd.

Är du fotbollsspelare på heltid?

Det är jag inte. Jag gick ut 4-årigt tekniskt gymnasium förra varen, på eltek-nisk linje, och ryckte in i lumpen strax därefter. Nu har jag just muckat efter ett års krigande i Norrtäljetrakten. Nu gäller det att skaffa ett jobb. Jag har en del trevare ute, men ännu är inget klart, men jag hoppas på något inom data.

Hur ser framtidsutsikterna ut på fotbollsplanen?

I år är målsättningen glasklar. Vi skall gå till kval! Vi gjorde mycket fina resultat i träningsmatcherna mot mycket kvalificerat motstånd och seriespelet har börjat lovande. Vi har ju också fått en mycket duktig tränare i Björn Westerberg och tillsammans med ett par duktiga nyförvärv, tycker jag att mycket talar för oss i år. Djurgår'n hör hemma i allsvenskan, och där har du målet. Själv arbetar jag hårt för att dels förbättra min teknik dels för att få ett vassare skott. Huvudspelet är hyfsat, likaså snabbheten. Det gäller att förbättra de svaga sidorna utan att det går ut över de starka. Vi kör alla i laget hårt och intensivt för att bli vassa och effektiva i den hårda konkurrensen om kvalplatserna. Men du supporter, ställ upp och stöd oss när vi spelar våra hemmamatcher på Stadion. Kom och se ett nytt målhungrigt Djurgår'n i de efterlängtrade ny-gamla tröjorna. Fotboll är kul och skall upplevas in natura, och håll med om att det är något visst när Djurgår'n bjuder upp till spel.

Tom Agnblad

Vår förening säger

TACK

till årets alla sponsorer

Vad nu då, har Djurgår'n landslagsspelare i fotboll?

Jo, om Du inte redan visste det så har Djurgården en stor representation i pojk- och juniorlandslagen.

Vi har träffat tre av dessa.

Nämligen Dag Ericsson 17, Anders Almgren 16 och Patrik "Putte" Eklöf 15 år.

Alla tre visade sig ha det gemensamt att de aldrig representerat någon annan förening än Djurgården. Samtliga startade i DIFs fotbollsskola i 6-7-årsåldern.

Hur blir man vid så unga år uppmärksam i landslagssammanhang? Först blir spelarna uttagna att representera sina distrikt vid elitpojkliget i Halmstad. Tretton spelare från vardera av de 24 distrikten blir uttagna till läget.

Efter läget blir 26 spelare uttagna till ett uppföljningsläger. 16 av de 26 får den stora lyckan att bli uttagna till sitt första landslagsuppdrag.

Kallelsen till landslagsuppdraget sker brevlades. Därav följer en väntan med ständig bevakning av brevlådan och av nervositet.

När glädjebeskedet väl anlant är det dags att packa trunken och resa utomlands med landslaget. Spelarna berättar om den otroliga lycka som de känner när de dragit på sig sin första landslagströja. Det pirrar i magen när man står uppradad inför publikfyllda läktare med nationalsången ekande över stadion.

DJURGÅRDENS LANDSLAGSSPELARE

Patrik "Putte" Eklöf och Anders Almgren två Djurgårdslöften som båda nominerats i landslaget.

Alla tre är oerhört målmedvetna. De har kortsiktiga mål att kvalificera sig för närmaste högre Djurgårdslag samt att behålla landslagsplatsen. På längre sikt är målet A-landslaget och en proffskarriär.

Men ännu finns det mycket att förbättra på alla punkter. För att bli bättre krävs naturligtvis en stor träningsdos. Förutom de fem ordinarie passen med sitt Djurgårdslag krävs egen extra träning.

Man kan fråga sig hur spelarna på denna nivå orkar med skolarbetet när fotbollen kräver så mycket tid?

Dag Ericsson, landslagsman och kommande A-lagsspelare. Bilder och text i denna artikel är hämtade från "Blå-randen".

Här påpekar alla tre att utan harmoni i skolarbetet, fungerar inte fotbollen!

Att sköta skolan är en disciplin och ambitionsfråga. Det gäller att vara rationell och planera sin tid väl, säger "Putte" Eklöf.

När fotbollen och skolan tagit sitt finns inte så mycket tid över till annat. Träffa kompisar, lyssna på musik och gå på bio är något som de gärna gör när tillfälle finns.

Vi önskar alla tre lycka till med sitt framtida fotbollsspelande.

Fotnot:

I juniorlandslaget finns även Stefan Rehn 18. Med meriter från juniorlandslaget finns även Anders Byrén 19 och Joakim Sjöström 20. Stefan och Jocke kommer från de egna leden. Anders är ny i DIF detta år och kommer närmast från Sundbybergs IK.

VAD MÅNDE BLIVA?

Per "Brattis" Brattberg blev 1984 års mesta "skyttekung" inom DIF:s U-fotboll. En bollsäker kille med målkänsla. Säkerligen en framtida förstärkning till vår A-trupp!!!

 Djurgår'n...
igen

Liten inblick i kommande led

Vintern som gick var den längsta och kallaste i mannaminne. Och ishockeysäsongen den tuffaste och mest spännande någonsin. Vi som följde DIF-laget från läktaren fick verkligen nervsystemet man-
glat och synnerligen full valuta för biljett-
pengarna. Och det har stärkt oss. Det är
skönt att vara Djurgårdare. Som bekant
slutade det hela med silvermedaljer på
prisskölden för lirarna och "vad-bra-vi-är"
attityd för oss passiva medlemmar. För vi
på läktaren vet egentligen allting allra bäst.
Det skrevs ishockeyhistoria. Guld, silver
och silver. Har någon annan svensk klubb
det resultatet att skryta med? Kanske kan
vi nästa år få sjunga i bussen hem: Silver
och guld..."

Låt oss förenas med Gunnar Svensson,
DIF:s framgångsrike coach som säger:
"Djurgården är en klubb med rötter och
traditioner. Och med kraft i namnet".

Nu bygger vi för framtiden

Några av elitspelarna blir proffs och någon
kanske slutar efter denna säsongen. Hur
fyller man då på laget?

Bengt Brobergs ambitioner är att fostra
egna spelare från egna led. Djurgården har
flera pojklag samt B- och A-juniorer. Alla
tas väl om hand av erfarna ledare och
kunniga tränare som matchar spelarna på
bästa tänkbara sätt.

Från A-juniorerna kan man plockas in
i elitlaget. Det är målet.

Mikael Tisell

Kallas "Tisse". Har varit spelare i DIF
under sex säsonger. Slutade som A-junior
på grund av långvarig skada. Har sedan
dess varit tränare. Först för 68:orna,
därefter B-juniorerna och under senaste
säsongen A-juniorerna. Har genomgått
ishockeyförbundets tränarkurser I, II och
III.

Har en mycket positiv inställning till
ishockeyträningen och nya träningsmeto-
der. Vikarierar i det civila som lärare, och
har en ovevklig tro på DIF hockey i
framtiden.

Kan "Tisse" då plocka fram någon ny
profil bland A-juniorerna?

Ja - Ola Josefsson.

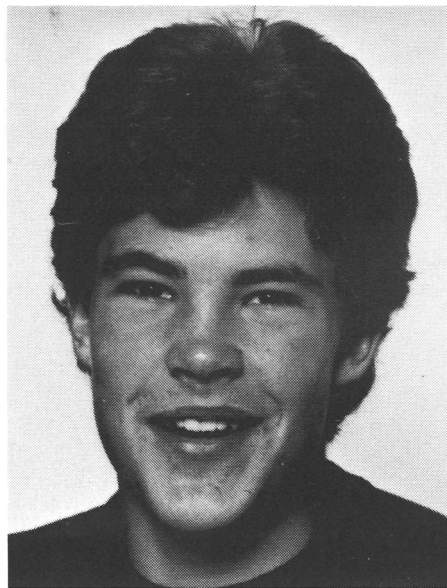
Ola är född 1967 och en stor ishockey-
talang. Bor i Huddinge. Har spelat hockey
sedan 7-årsåldern. I Segeltorp, Huddinge
och de senaste fyra åren i Djurgården. Går
i Brännkyrka gymnasium, ekonomisk linje,
3-årig. Läser på heltid och har ett år kvar
till studenten. Är allmänt intresserad av
ekonomi och tänker studera vidare.

Förutom plagget är det hockey för hela
slanten. Något annat hinner Ola inte med.
Möjligen litet tennis på sommaren. Men
blir det inte jobbigt att läsa på heltid och
träna varje dag? Nej, har man god
kondition går skolan galant, det är allom
bekant. Och är sedan träningen rolig, vilket
är mycket viktigt, då har man inga
problem.

Höjdpunkten under säsongen som gick
var - säger Ola - när vi i mars åkte till
Ö-vik och spelade mot Leksand i SM-final.
Det var med vårt B-juniorlag. Visserligen
förlorade vi matchen med 8-5, och visst
åkte vi hem och deppade. Men nu framstår
den matchen som årets bästa minne, säger

OLA EN KOMMANDE DJURGÅRDSPROFIL

Ola Josefsson

Ola. Och en liten silvermedalj hänger
därhemma och påminner om hur kul det
egentligen är med hockey.

Ola var också med i uttagningen till
juniorlandslaget förra året och var hårsmå-
nen från spel.

Överväldigande vitsord

Gunnar Svensson säger om Ola: En modern
speltyp, tekniskt bra i skridskoåkning, kvick
i tanken och med god inställning till sporten
och livet.

Mikael Tisells uppfattning om Ola: Lugn
och harmonisk som människa. En kanon-
kille vid sidan om hockeyrinken. Har en
klar och bra distans till hockeyn, som kan
vara bra för framtiden. Ambitiös och med
klar målsättning. Det kommer att gå bra
för Ola med utbildning, idrott och livet i
allmänhet.

Fina vitsord om en ung kille med
karriären framför sig.

Många förmågor i bred trupp

För B-juniorerna är tränarplatsen för
närvarande vakant, men den kommer att
tillsättas. Kommande års lag innehåller
många bra spelare. En så kallad bred trupp.
Många av spelarna är 69-or, vilka förra
säsongen vann Pojk-SM. Det bådär gott
inför framtiden. Och visst har Bengt
Broberg med all sannolikhet tänkt rätt. "Vi
skall fostra egna spelare"!

Men nu har sommaren äntligen kommit
och då har ungdomarna förstas ledigt?
Icke, nu tränas styrke- och konditionsträ-
ning för fullt liksom teknik/koordination
och en gång i veckan har man tillgång till
isträning. Detta pågår hela sommaren med
ett kortare uppehåll runt midsommar. Men
som ordspråket säger: "Arbete befrämjar
hälsa och välbefinnande". Och så är det ju så
kul!

GERTRUD OLSSON

Resultat säsongen 84/85:

A-juniorerna:

Fjärde plats i DM

Trea i allsvenska juniorserien

Thomas Eriksson och Peter Schank har
varit uttagna i juniorlandslaget.

Per Bilén, Peter Schank, Peter Wallin har
chans att plats i DIF:s A-lag säsongen
85/86.

B-juniorerna:

DM-mästarna genom finalseger över Nac-
ka 3-2 "sudden"

2:a i FM Mattsson efter finalförlust mot
AIK med 5-6

2:a i JSM Semifinalseger över Färjestad
med 4-2

Finalförlust mot Leksand med 5-8

3:a i Flygvapenserien (utslagna i cupen mot
SG-83)

De bästa spelarna i laget har varit: Ola
Josefsson, Thomas Eriksson, Bengt Åker-
blom. Vid finalspelet i JSM visade även
Peter Nygren och Jocke Mousaka fina
takter.

Från Orienteringssektionen:

SISTA "STUG-LOPPET" VID BIRKASTUGAN

StugLoppet

Söndag den 3 februari 1985, kl. 10.00,
Birkastugan, Väsjön, Edsberg, Sollentuna.

Bana: 6,5 km, 4 kontroller.

Karta: Törnaskogsbladet 1:25 000 del.

Banläggare: Bertil Granberg.

Yttre betingelser: 50 cm snö, nordlig vind,
- 18 °C, sol.

Det låg lite av nostalgi i luften då Djurgårdsorienterarna strålade samman för det sista StugLoppet vid Birkastugan, som pågått sedan 1963. Orsaken var att Birka GF nu överlätit Birkastugan till en privat person från 85-02-01. För att celebrera "att loppet var kört för BirkaStugans vidkommande" så bjöd Stig Hammar på kaffe och tårta.

Någon begravningsstämning rådde inte vid starten vid Götagården där Torsten Gustafsson radade upp orienterarna på en linje. Här återfanns 1963 års mästare Hans "Lill-Byss" Hansson som gick justerad och väntade på en operation. Vidare Janne Sjöberg åksugen till tusen och som nyligen tagit plats bland de vuxna grabbarna (fyllt 50 år för ett tag sedan). Stig Hammar, veteran, som tycker om att knäppa ungdomarna på näsan. Och till slut en annan Stugmästare, Lars "Brassen" Erik Forsberg, nyligen hemkommen från Rio de Janeiro, Brasilien efter 5 år. Larsan hade tränat hårt på Copacabana och Sockertoppen. Det såg ut som giganternas kamp på papperet. Vi andra blåbär höll oss i det andra ledet. När startskottet gick blev det rusning. Larsan tog ledningen direkt med "sambaäkning" och vi andra svarade med diagonalt och skridskoäkning. Det svängde verkligen om täten.

Kontroll nr 1

Första kontrollen var en stigförgrening och låg ca 1750 m från starten. Här kom loppets 1:a överraskning. Bertil Granberg hade bett en vän att lägga ut våra kontroller, men tydligen hade något missförstånd uppstått. Ingen kontroll. Vi åkte som yra höns och letade. Efter ett tag så gav vi upp. Vi åker till 2:a kontrollen i stället, sade någon.

Kontroll nr 2

Också detta en stigförgrening som låg ca 1 km från förra kontrollen. Samma letande här och samma nit.

Kontroll nr 3

Bingo igen. Ingen kontroll, som skulle ha varit en stigförgrening. Kontrollen låg ca 1 km från förra.

Kontroll nr 4

Nu började vi att härska till något. Mot 4:e kontrollen gick nu sambatåget under värdiga rörelser. Kontrollen bestod av en ångsgip, men ingen kontroll igen. Nu var det bara att haka på tåget hem mot målet vid Birkastugan.

Mål:

Hem kom vi och bäst och under mottot "På heder och samvete - snart den 15/2 -85" så vann sambakungen Lars Erik Forsberg, med Lill-Byss Hansson i hasorna och Janne Sjöberg som god trea.

Efter välförrättat lopp så tog Larsan själv hand om sitt "pris" i form av Ljunglöfs Etta. Nästa år -86 så blir det en annan stuga. Valla skidorna.

Bertil Wiström

50 år: 6/ 7 N E Björk, Sollentuna
9/ 7 Lennart Andersson, Stockholm
10/ 7 S Tegner-Karlsson, Landvetter (ständig medlem)
11/ 7 Bo Holmberg, Östersund
13/ 7 Sture Östensson, Götene
16/ 7 Göte Rönn, Sollentuna (ständig medlem, brottning)
22/ 7 Sven Wrede, Tyresö
28/ 7 Leif Skiöld, Nynäshamn (ständig medlem fotboll/hockey)
31/ 7 Hans-Åke Sand, Stockholm (f d ÖS)
22/ 8 Gunnar Wedman, Oskarström
24/ 8 Stieg Gunnerfeldt, Sigtuna (ständig medlem)
8/ 9 Ferenc Allo, Malmö
15/ 9 Paul Christiansson, Visby

60 år: 23/ 7 Karl-Gustav Fernlund, Stockholm
25/ 7 Gert Nilsson, Västerhaninge (brottning)
23/ 8 Stig Magnus Bergström, Mölndal
24/ 8 Henning Nordin, Solna (handboll)

70 år: 15/ 7 Ragnhild Jansson, Stockholm (fotboll)
6/10 Gösta Hedlund, Saltsjö-Bo (bandy)

75 år: 23/ 8 Gunnar Norhammar, Lidingö (ständig medlem)
23/ 9 Aina Ekvall, Johanneshov (ständig medlem fäktning)

80 år: 2/ 7 Harry Wolff, Stockholm (ständig medlem boxning)
7/ 8 Allan Nettelbladt, Stockholm (ständig medlem)
1/ 9 Axel Jonsson, Bromma (ständig medlem orientering)

90 år: 21/ 8 Henry Fredberg, Stockholm (ständig medlem)

Fäktning:

"DJURGÅRDS-UFFE" SM-SENSATION

Ulf Sandegren sätter in den "dödande" stöten vid värj-SM-finalen i Berwaldhallen. Motståndaren Johan Bergdahl från Göteborg har lurats i fällan.

I elfte timmen inför denna tidnings utgivning förärades vår förening med ytterligare ett SM-tecken. Ulf Sandegren var namnet och grenen var värja. Det var således vår redan tidigare framgångsrika fäktsektion som åter kom i rampljus.

Men denna seger tillhör onekligen de något sensationella eller överraskande. Ulf räknas till "ungtupporna" inom värjfäktningen med sina 21 år. Men detta till trots visade han mycket bestämda och framgångsrika attacker under SM-tävlingarna i Stockholm.

Fäktning sporten annorlunda

Fäktningen har under senare tid framstått som något av nytänkare inom svensk idrott. Häromsistens fäktades man bland krogborden på Berns Salonger. När årets SM-finaler skulle avgöras valde man den klassiska musikens estrad, nämligen Berwaldhallen på Östermalm.

Någon större publiktillströmning blev det väl inte i det fina sommarvädret och i konkurrens med "Stockholmsmaran", men idéerna för att lansera och popularisera sporten är lovvärda.

Högdramatisk final

Ulf Sandegren har en speciell stil som

han nu fördelaktigt tillämpade i finalen mot Johan Bergdahl från Göteborg. Det var två unga och äregiriga fäktare som intog pisten. Båda väl medvetna om allvaret och möjligheterna att slå sig in i landslaget med sikte på OS 1988.

Dom känner varandra väl och matchen kom därför att bli mycket jämn och dramatisk i alla sina skeden. Ulf har en otrolig snabbhet i det raka utfallet och dom attackerna gick oftast hem sedan han lurat sin motståndare att ta det avgörande steget framåt.

- Johan är speciellt känslig för min specialstöt, säger Ulf. Jag får honom nära mig och när jag sedan gör ett snabbt utfall, hinner han inte undan eller parera och jag får stöten.

En "dödande" stöt mitt i magen

Matchen blev mycket jämn mellan dessa två "coming men". Johan tog ledningen framförallt genom några fina fotstötter och de båda var lika upp till 5-5. Därefter tog Ulf hand om kommandot och ledningen men Johan kom tillbaka och nådde 11-11.

Därmed kom en avgörande enkelstöt att bli avgörande för SM-finalen. Och den satte Ulf dit med eftertryck. En "dödande" stöt mitt i magen på motståndaren, och

SM-tecknet var bärgat och en trött men lycklig Ulf konstaterade:

- Jag trodde inte jag skulle orka fäkta så här bra genom hela turneringen, men desto skönare när det nu gick vägen. Eftersom det är mitt första år som senior smäller förstas denna SM-seger högt.

Ulf har den imponerande längden av 190 cm, men har en enorm snabbhet och mycket god reaktionsförmåga, förtjänster som gör honom till en fäktare med stora utvecklingsmöjligheter. När denne yngling inte fäktar ägnar han bankvärlden sina tjänster.

- Mina tränare Bela Rerrich och Leif Högström har betytt mycket för min utveckling, säger Ulf, som för närvarande ligger trea på rankingslistan i Sverige.

Det börjar bli dags för ett skifte i landslagstruppen och dessa båda ungdomar har alla förutsättningar att ta över och kanske då redan vid VM som går i spanska Barcelona i juli.

Prislista vid SM i värja i Stockholm den 2/6 1985:

- 1) Ulf Sandegren, Djurgården.
- 2) Johan Bergdahl, Göteborg
- 3) Jerri Bergström, SAF Stockholm
- 4) Pierre Johnsson, SAF Stockholm
- 5) Björne Vaggö, Göteborg
- 6) Kent Hjerpe, Djurgården.

Från krig och revolt till väst

För att göra denna märkliga idrottsprofil full rättvisa fordras en faktabakgrund.

Bela blev intresserad av den ungerska nationalsporten fäktning i mycket unga år. Han utvecklades snabbt och nådde stora framgångar på tävlingsarenan. Men den ambitiöse Budapestynglingen studerade också intensivt med sikte på juridik.

Men i stället för studier fick han bära vapen och ansluta sig till de ungerska trupperna vid krigsfronten. Efter freden återupptogs fäkträningen och studierna som avslutades med advokatexamen.

1948, vid 31 års ålder, nominerades han i den krigströtta ungerska truppen till OS i London. Som aktiv kom han sedan att delta såväl 1952 som 1956.

1956 års Olympiska Spel i Melbourne, blev inte bara idrott för den ungerska idrottstruppen. Framgångar blev det förstås, för nu hade man kommit ifatt och Bela var med om att vinna lagsilver i värja. Men framförallt kom det att handla om revolt och avhopp bland de aktiva.

90-talet aktiva och ledare ur den ungerska truppen flögs över till USA direkt efter OS. Belas stora språkkunskaper och stora idrottskunnande medförde att han fick ta på sig ledarrollen. Han var redan då ledamot av Internationella Fäktsförbundets styrelse.

Två månaders turné med ungersk gulasch

I USA finansierades den ungerska trupps uppehälle den första tiden med uppvisningsturnéer. 72 städer besöktes under en tvåmånadersturné.

- Du kan tänka Dig att det var upplevelser för oss ungrare att få resa runt i detta stora land och bli mottagna med en sån gästvänlighet och hyllade för våra idrottsliga uppvisningar. Men det värsta var gulaschen som de välvilliga amerikanerna skulle bjuda oss på vart vi kom. Jag har inte ätit gulasch sedan den turnén.

Varför bestämde du dig då för Sverige?

- Redan tidigare före OS och före avresan till USA hade jag bestämt mig för att resa till Sverige i händelse av att utvecklingen i Ungern skulle bli sådan att en landsflykt var det enda alternativet.

- I Stockholm fanns då ett flertal ungerska idrottsmän bl a brottare. Det var för övrigt dessa som tipsade mig om att starta upp fäktningen inom Djurgårdens IF.

Varför gick du inte till en etablerad klubb?

- Jag tror inte det varit lyckligt och jag tror då heller inte att jag skulle lyckats. Jag hade den ungerska fäktningen i kroppen och för övrigt en mångfald egna uppfattningar om fäktnings sportens träning och uppbyggnad. Nej jag ville starta från skretch.

- Jag fick också ett positivt bemötande när jag första gången tog kontakt med Djurgårdsledningen. Pengar, utrustning eller träningslokal fanns givetvis inte. Jo - jag hade en fäkthandske.

Fäktning på heltid från 1968

Du har i princip ägnat all din tid här i Sverige åt fäktningen.

- Ja, vad faen skulle jag göra? Min advokatutbildning hade jag ingen glädje av då jag inte behärskade språket perfekt. Jag tröttnade också på att vara chaufför och några andra mindre kvalificerade arbeten som jag sysselsatte mig med under 10 års tid.

- Fäktningen kunde jag och när intresset bara ökade och vi fick allt fler aktiva och dessutom större lokaler, föll det sig naturligt att jag kom att arbeta som instruktör mer eller mindre på heltid.

- Du måste också skriva att detta blivit möjligt tack vare välvillig inställning från Djurgårdens IF och tack vare framsynta och samarbetsvilliga ledare inom fäktsektionen med

PROFILEN

BELA RERRICH

Fäktnings sportens mästare utfrågas av Olle Larsson.

Född i Budapest, Ungern 1917. Aktiv fäktare, advokat, soldat, ledare, tränare, psykolog. Detta är Bela - en legend såväl inom svensk som internationell fäktsport.

namn som Gunnar Skogh, Sten Rydholm, Jaap Haarlem, Yngve Arnell och Oscar Bernadotte.

Gud ske lov att här är trångt!

Bela sitter i den lokal där han tillbringar den mesta av sin vakna tid. Fäktlokalen vid Hjorthagens tunnelbanestation och det lilla kansli där han rumsterar och har allt under kontroll. Men är detta verkligen en ändamålsenlig lokal. Är den inte för trång och för liten?

- Nej, Gud ske lov att här är trångt. Annars skulle jag inte orka med all träning. Här har jag hela tiden uppsikt över vad som sker och hur mina elever tränar. Här ryms varje träningspass exakt så många som jag kan undervisa.

Men är det inte väl spartanskt och är inte ditt kansli i minsta laget?

- Absolut inte, här trivs vi. Jag, mina tränarkollegor och alla våra aktiva. Kansliet - vad är det för fel på det här.

- Du käre vän dessa möbler som finns här alltifrån skrivbordet till de minsta hyllorna upp efter taket är saker som vi hämtat från avstjälpningsplatser eller i containers. Dessa möbler har vi haft sedan vi startade och dom fungerar jättebra.

Större och modernare lokaler skulle förmodligen inte ge fler segrar eller fler utövare. Framgångar beror på hur du tränar och inte var. Nyrekrytering beror inte på stora vackra lokaler utan hur du kan entusiasmera och engagera dom ungdomar som kommer hit.

11 timmars arbetsdag

Bela - profilen vars gester är lika yviga som håret på hans huvud. I honom finns den verkliga entusiasten - idrottsmannen, kamraten och den krävande ledaren. En idrottsledare som offerar allt från 6.30 på morgonen till 21.00 på aftonen avbrutet av några timmars siesta. Gäller alla veckans dagar utom lördagar då han stänger "butiken" kl 14.00. På söndagar blir det från och till om det inte är tävlingar.

Han är, han förblir och han kommer alltid att vara en profil och legend inom Djurgårdens Idrottsförening.

Nu är det dags för prisutdelning i tidningen Djurgårdarens stora medlemsvärvarävling!

LEVE DJURGÅRN LEVE PRISTAGARNA

1:a pris:

JONAS AGNBLAD

Som vinner en kryssning till Finland för 2 personer. Grattis!

2:a pris:

JONAS REISTAM

3:e pris:

HENRIK GRÖNBERG

4 – 10:e pris:

CHRISTIAN BRÄNNVALL
OLLE BÄCKSTRÖM
ROGER ELLVIN
KARL AXEL GUSTAFSSON
JONAS HANSSON
ROBIN KLASSON
OLLE PETERSSON

Här kommer presentationen av pristagarna i den tävling som tidningen Djurgårdaren utlyste i höstas, och där det gällde att skaffa flest nya medlemmar till föreningen.

Nu har vi blåst av för full tid. Matchen är avgjord. För den här gången.

Men det här initiativet kommer säkert tillbaka – även om det naturligtvis inte är förbjudet att skaffa nya medlemmar till Djurgår'n ändå.

Här är de duktiga pristagarna:

Samtliga pristagare kommer att kontaktas från Djurgårdens kansli, för överenskommelse om när och var den högtidliga prisutdelningen ska ske!

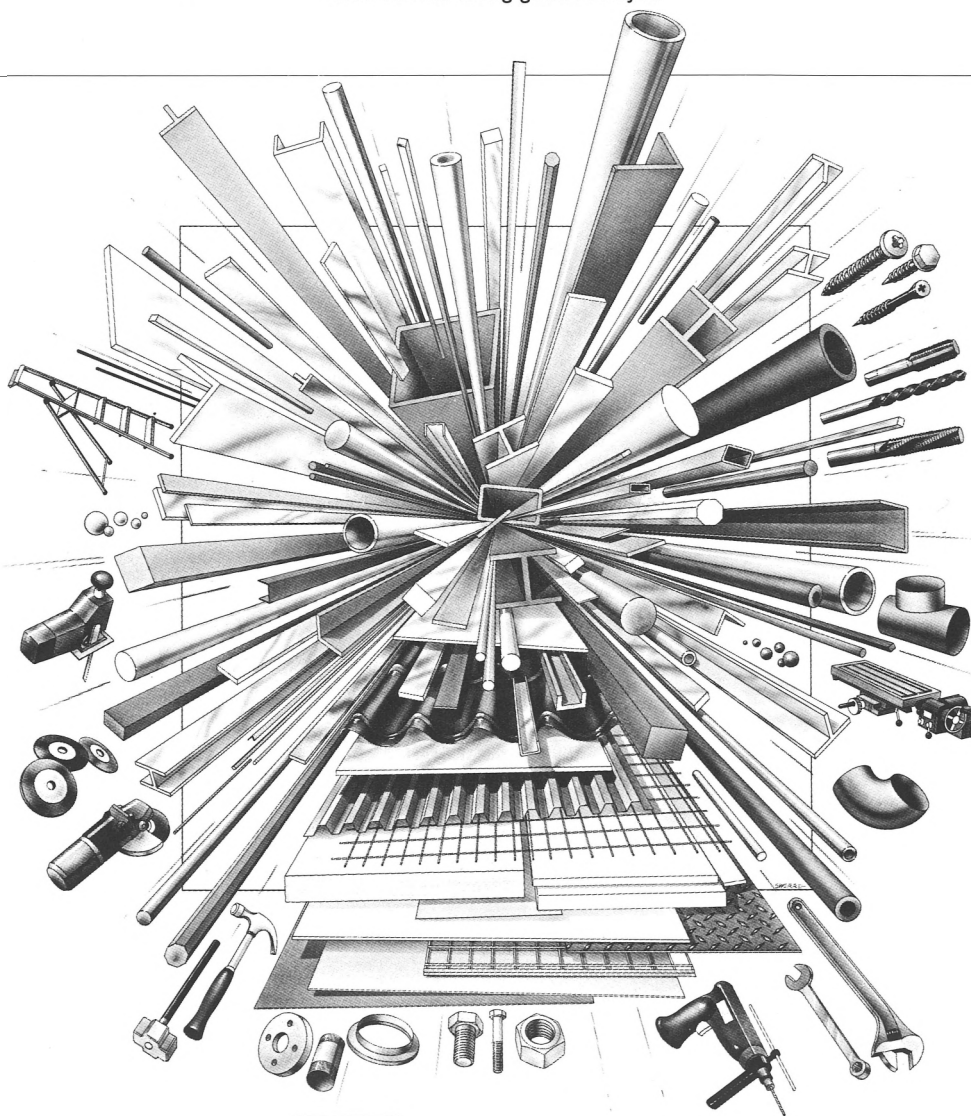
Vårt breda sortiment har en djup mening.

På samma sätt som de stora dagligvarugrossisterna rationaliserat distributionen inom livsmedelssektorn, arbetar idag Tibnor-gruppen som en industriell supermarketkedja mot industri- och byggkunder för att klara av deras dagliga materialförsörjning så effektivt som möjligt.

Till vår hjälp har vi landets djupaste och bredaste sortiment av industriförnödenheter. Vi lagerför över 20.000 artiklar. Skulle Du ha svårt att göra ett slutligt val bland vårt digra utbud kan du alltid komma till oss för att diskutera en speciallösning. Materialrådgivning är helt enkelt en viktig del i vårt dagliga arbete.

Skulle Du inte hitta vad Du söker på våra lager, så skaffar vi det. I rätta dimensioner, till rätt kvalitet och till rätt pris – för vi har kontakter jorden runt, vi känner våra leverantörers produktionsläge och vi är tunga köpare. Vid större leveranser står vi gärna till tjänst med direktaffärer.

Så välkommen till oss att fråga om allt från stål till arbetshandskar.
Hos oss blir aldrig goda råd dyra.

 TIBNOR

INDUSTRINS SERVICEPARTNER

STÅL □ METALLER □ ROSTFRITT □ BYGG □ RÖR □ SPECIALSTÅL
VERKTYG □ MASKINER □ INDUSTRIFÖRNÖDENHETER

SKAPANDE SVERIGE

*är den fria företagsamhetens alternativ till
löntagarfonds-Sverige.*

SKAPANDE SVERIGE

*utgår från den enskilde människans vilja och förmåga
att ta ett personligt ansvar och uppnå resultat.*

SKAPANDE SVERIGE

*förverkligas genom företag. I det lilla, nystartade där den
egna idéns bärkraft provas för första gången. I det stora
där många människor arbetar i en effektiv samverkan.*

SKAPANDE SVERIGE

*möjliggör ett samhälle präglat av utveckling, solidaritet
och omsorg om dem som behöver hjälp.*

SKAPANDE SVERIGE